

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 19 / CE / 27.05.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CE\19CE\

Fitxer 19CE1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Esports

Sessió 19, dimecres 27 de maig de 2026

Presidència de l'I. Sr. Lluís Mijoler Martínez

Sessió 19 de la CE

La sessió de la Comissió d'Esports (CE) s'obre a ****. Presideix Lluís Mijoler Martínez, acompanyat del vicepresident, Manuel Reyes López, i de la secretària, Mónica Ríos García. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Mario García Gómez](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Guillem Mateo Sellas](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmales i Thió](#), [Anna Erra i Solà](#), [Montse Ortiz i Martí](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Oriol López Mayolas](#), [Marta Vilalta i Torres](#) i [Jordi Viñas i Xifra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament d'Esports. Compareixença del Govern per a informar

sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC) (Text presentat: BOPC 496, 3).

El president

Bona tarda a totes i a tots. Donem... Diputades.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (compareixença del Govern)

200-00026/15

Donem inici en aquesta sala, que no és l'habitual i que fa una mica de logística complicada, donem inici a aquesta Comissió d'esports amb l'únic punt de l'ordre del dia, que és el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya pel 2026 i, en concret, la compareixença del Govern per informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen.

Comencem, doncs, amb aquesta compareixença del conseller, del molt honorable senyor Berni Álvarez. L'acompanya també el secretari i la resta de l'equip. I, per tant, teniu la paraula per un temps màxim d'una hora, en principi, en aquesta primera intervenció.

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

Molt bé. Gràcies, president. Gràcies, diputats, diputades. La veritat és que, com sempre dic, content de poder parlar d'esports en aquest Parlament. I us vinc a explicar una mica el projecte de pressupost, que ja veureu que a nivell de números és pràcticament el mateix, més amb el que hem afegit amb els acords amb Esquerra Republicana. Però també us vull dir alguna cosa durant aquest temps que hem pogut avançar i tornar a explicar els números i està a la vostra disposició per a qualsevol tema que pugueu plantejar.

A partir d'aquí, com us deia abans, gràcies a aquest acord amb Esquerra Republicana, que vull agrair la seva responsabilitat i la voluntat de fer avançar Catalunya, hem pogut arribar a un acord que complementarà els 144 milions que després us explicaré de l'anterior presentació. També agrair als comuns, que amb

aquesta suma d'aquestes tres forces polítiques podem fer realitat aquests pressupostos que són necessaris pel país, que els podem tirar endavant.

I aquests pressupostos, al final responen exactament això, a la idea de prosperitat compartida, la idea que Catalunya avança amb la seva gent ben acompanyada i que els serveis públics funcionen i que, quan el territori rep respostes i quan l'esport i l'activitat física i els seus valors ocupen el lloc que els correspon, dins de l'estat del benestar, tot funciona millor.

Reprenem amb el punt que ja us vam presentar, però ara surt reforçat amb aquest acord polític que abans us deia. El pressupost del Departament d'Esports que avui defensem manté l'estructura, l'orientació i les línies principals que ja vam presentar en la compareixença anterior. Per tant, no venim a presentar un pressupost diferent, sinó el mateix projecte pressupostari, ara amb l'acord polític necessari perquè pugui ser aprovat i desplegat. És, en essència, el mateix pressupost que ja vam defensar, un pressupost pensat per reforçar l'esport català, per posar l'esportista i la persona que fa activitat física al centre, per acompanyar els clubs, les federacions i els consells esportius, els ajuntaments i equipaments i per desplegar polítiques de país en matèria d'esport, salut, formació, igualtat, territori i alt rendiment.

Ara, fruit d'aquest acord que us deia abans, amb aquest pressupost s'incorporen 11,3 milions d'euros addicionals. I això és realment important. Són 11,3 milions que reforcen més el sentit de país d'aquests pressupostos. D'aquests recursos addicionals, 10,3 milions es destinaran a mesures per reforçar la presència i l'ús social del català en l'àmbit esportiu, i un milió d'euros es destina a promoure els valors de l'esport que ha de servir per enfortir encara més el lideratge de Catalunya. Per tant, al pressupost que ja defensàvem, hi afegim ara una dimensió encara més clara de país, de llengua, de valors i de lideratge.

Tornem a situar i això és una de les coses que més èmfasi vam ficar a la primera compareixença, el valor institucional del Departament d'Esports damunt de la taula. És aquesta primera reflexió d'alegria, aquest sentiment d'alegria i també de responsabilitat que, com vaig dir en la compareixença anterior i encara ara amb més força, es debaten per primera vegada els pressupostos, els primers pressupostos

d'esports, el Departament d'Esports al Parlament de Catalunya. I ho fem amb una perspectiva, ara sí, de poder tirar-los endavant.

Això, i més enllà de la valoració que cadascú en pugui fer del pressupost, no és un element, no és un moment menor. No és menor que l'esport tingui un departament propi. No és menor que l'esport tingui una comissió pròpia. No és menor que l'esport tingui un pressupost propi i no és menor que avui puguem parlar de polítiques esportives des d'una mirada integral, transversal i de país. Durant massa temps l'esport ha estat vist com un complement, com una política important, sí, però segurament moltes vegades secundària. I nosaltres volem canviar aquest paradigma. Volem situar l'esport i l'activitat física allà on li correspon, dins dels programes dels eixos de benestar, de salut, de l'educació, de cohesió social, de la igualtat d'oportunitats del territori i també de projecció internacional de Catalunya.

Quan diem que considerem l'esport un bé essencial, ho diem seriosament. Ho diem perquè l'esport millora la salut física i emocional, genera comunitat, educa en valors, crea oportunitats i cohesiona el país. Per això aquest pressupost està pensat amb una idea molt clara: posar l'esportista i la persona que fa activitat física al centre. Però aquesta persona que fa aquesta activitat física, la que la vol fer i la que encara no la fa, però voldrà fer-ne en el futur, estem convençuts, posar al centre la ciutadania, el territori i al teixit esportiu també del país.

El pressupost creix, però sobretot el que volem, com sempre i ho van dir a la primera compareixença, és arribar a tot arreu i executar bé. La proposta de pressupost del Departament d'Esports per al 2026, com vostès ja saben, és de 144 milions d'euros. Això representa, com ja vam explicar, un increment del setanta-tres per cent respecte als 83 milions d'euros del 2023, quan l'esport encara era una secretaria general depenent d'un departament, com vostès ja saben. I ens convertim així en el departament que més creix a nivell pressupostari en aquests pressupostos.

A més a més, d'aquests 144, com ja els he dit abans, afegim aquests 11,3 milions d'euros de l'acord amb Esquerra Republicana que podran sumar-se a aquests 144 milions. És un salt important i no és només per les xifres, sinó pel que representa també políticament. Representa que l'esport passa a tenir una estructura pròpia, una capacitat pròpia i una mirada pròpia dins el Govern. Ara bé, també vull ser molt clar.

Nosaltres no hem pensat aquests pressupostos només des de la lògica de més diners. L'hem pensat des de la lògica de millors polítiques, més impacte i més capacitat d'execució. Un pressupost no és útil només perquè creixi, és útil si es pot executar; és útil si arriba; és útil si el sector pot absorbir-lo, gestionar-lo i justificar-lo; és útil si els clubs, les federacions, els consells esportius, els ajuntaments i les entitats poden convertir aquests recursos en activitat real, en serveis reals, i en millores reals per a la gent.

Per això hem volgut fer un pressupost ambiciós, sí, però també realista. Posar una xifra molt gran sobre el paper pot ser o pot semblar atractiu, però si després no hi ha capacitat de gestió, si les entitats també tenen problemes per justificar, si els recursos no arriben a temps o si l'execució és baixa, aleshores no estem fent una bona política pública. Aquest pressupost vol evitar això. Vol créixer, però vol créixer bé. Vol reforçar, però també acompanyar. Vol donar més recursos, però també vol donar més eines. Aquesta és una qüestió que ja va aparèixer en el debat anterior i que torno a remarcar perquè és important: saber el que el sector reclama, evidentment, sí que reclama més recursos, però entenem perfectament la seva postura. També hem d'entendre que parlant amb ells, amb el mateix sector, també ens han dit que cal fer-ho amb molta responsabilitat.

Per tant, el criteri és clar: més recursos, més suport i més ambició, però també més acompanyament, més professionalització i més eficiència. Els organismes del Departament també expliquen la dimensió real del propi sistema esportiu. No vull repetir ara totes les dades que ja vam exposar a les compareixences anteriors, perquè crec que tenen la documentació i, a més, la vam facilitar amb tot el detall, però sí que vull recordar el sentit de cadascun d'aquests organismes. Primer, INEF Catalunya té un pressupost de 19.766.818,57 euros. INEF Catalunya no és només una institució acadèmica. És una fàbrica de professionals i de coneixement. És una peça que fa possible un esport més saludable, més segur, més inclusiu i amb més qualitat. Això és fonamental, perquè moltes de les nostres polítiques que volem desplegar en el futur necessiten professionals formats.

Per això hem apostat també per INEFC Pirineus, amb una inversió de 4 milions d'euros amb l'edifici nou. Aquesta aposta, evidentment, respon a una mirada

territorial, però també a una mirada de futur. El món de l'esport evoluciona, l'activitat física evoluciona i la relació amb el medi natural cada vegada és més important. Els esports de muntanya i els esports de neu, la BTT, l'escalada, el senderisme, les curses de muntanya formen part d'una nova realitat esportiva i aquest centre segurament serà qui millor doni resposta

Fitxer 19CE2

a totes les necessitats.

Pel que fa al CAR de Sant Cugat, un pressupost... El pressupost és de 13.142.000 euros. No ho desglosso tot com vaig fer a la primera compareixença, vostès ja ho saben, però sí que dono les xifres macro. El pressupost, com els hi deia, del CAR de Sant Cugat és de 13.142.000 euros. Per nosaltres, crec que ja m'han sentit moltes vegades, és un actiu estratègic. El CAR és per nosaltres la joia de la corona de l'alt rendiment català i és especialment important en aquest moment. Estem enmig d'un cicle olímpic de cara al 2028 i el que fem ara és decisiu també per al 2028, per als nostres atletes de cara al 2028, els que competeixen internacionalment. I no és una qüestió de preparar-se les últimes setmanes, sinó que la preparació i l'adequació d'aquests esportistes ve de molt lluny. També estem obrint el CAR a noves modalitats. Els esports evolucionen, els esports olímpics canvien i nosaltres hem de tenir una mirada ampla. Per això trebalem nous espais per a modalitats com el rugbi, l'hoquei herba o el trial. De fet, amb el pla d'impuls al motociclisme crearem un espai de trial que ja s'està treballant, sense pressupostos, però ja ho estem treballant, al CAR de Sant Cugat, que mai havia tingut un espai dedicat a aquest esport. Però el CAR no és només entrenament i instal·lacions. També tenim una responsabilitat en la formació personal i en l'acompanyament integral dels esportistes. Per això volem reforçar el suport científic, mèdic, físic, nutricional, psicològic i emocional. I aquest punt connecta directament amb el nostre projecte ARC 360, que ha de permetre que els serveis que avui tenen el CAR i la Blume, com a centres de màxima expressió de l'alt rendiment, també puguin arribar als altres centres de tecnificació.

Després, Equacat, el Canal Olímpic de Catalunya, té un pressupost de 3.090.680,73 euros amb una clara voluntat d'obertura. Volem dotar-lo de més recursos i fer més

polítiques tant esportives com socials, perquè és un equipament amb un impacte social molt important. Combina esport d'elit, tecnificació, educació esportiva en esports d'aigua, activitat recreativa i servei a la ciutadania. Amb aquests pressupostos volem fer un salt de qualitat al canal, amb inversions com la reforma del gimnàs i les altres actuacions vinculades al pressupost 2026.

I pel que fa al circuit de motocròs de Bellpuig, el pressupost ha de servir, per tant, per avançar en la redefinició del model de gestió, com ja els hi va explicar en la primera compareixença, amb més eficiència, més seguretat, més transparència i millors condicions per a un equipament que territorialment també té un valor estratègic.

Els grans eixos del departament que queden reflectits molt clarament en aquest pressupost, com ja saben, són diversos. Els n'hi explicaré alguns. Pla de xoc d'instal·lacions esportives. És un dels grans eixos del pressupost. Com a vostès ja els hi van explicar, és la millora d'instal·lacions esportives de Catalunya. Aquest pla parteix d'una realitat que tots coneixem, que és que durant molts anys els ajuntaments han suportat pràcticament sols la càrrega de manteniment de moltes instal·lacions esportives i això ha generat un dèficit acumulat al territori. Per això vam impulsar amb aquest pla una dotació de 120 milions d'euros entre 2025 i 2029 i en el pressupost del 2026, en aquest pressupost que presentem avui, hi corresponen 28 milions d'euros. Vull insistir en això perquè a la compareixença anterior també es va plantejar aquesta qüestió. A vegades, quan es parlava de que només hi havia 28 milions d'euros... No, els 28 milions són la part pressupostària del 2026. El pla global, com vostès ja saben, és de 120 milions d'euros i gràcies al cofinançament i la compatibilitat amb altres línies de subvencions, com vostès ja saben també, el [03.55 PUOS], etcètera, podem mobilitzar pràcticament o estem mobilitzant pràcticament 300 milions d'euros en millora d'instal·lacions esportives, que era una cosa que no havia passat. I sabíem que era necessari. I el pla arriba a la immensa majoria dels municipis amb instal·lacions esportives i incorpora més d'un miler d'actuacions. Aquesta dada és important perquè a nosaltres ens confirma que no estem parlant d'una actuació puntual, sinó d'un tema estructural de país, que quan vam dissenyar el pla ja vam posar damunt de la taula molts criteris molt concrets que tenien a veure amb la seguretat, l'accessibilitat, la funcionalitat i la sostenibilitat. I

quan hem vist els expedients dels ajuntaments, dels més de vuit-cents ajuntaments que s'han presentat al pla amb les deu [#04.39 EMDs], hem comprovat que moltes d'aquestes actuacions van exactament en aquesta línia en què nosaltres creiem. També s'ha plantejat què passa amb les instal·lacions que es queden fora o amb la necessitat de nous equipaments. I vull explicar que el nostre treball té tres fases, com ja vaig explicar quan vam presentar el pla de xoc. La diagnòsi, que era aquesta part que els hi explicava que ens donava exactament les necessitats a nivell d'instal·lacions del país. La segona: la convocatòria del pla de xoc, que aquestes ja estan fetes. I la tercera és l'actualització del PIEC. Primer caldria saber exactament què tenim i quines són les necessitats per després poder actuar en el cas de que fos urgent o territorialment necessari. Incloses, evidentment, les noves instal·lacions. Aquest PIEC és un tema que nosaltres considerem urgent, que creiem que hem d'actualitzar l'abans possible i que segurament el nostre mapa d'instal·lacions variarà de cara al futur molt dependent del que ens digui aquest pla. És a dir, aquest pla no és el final, ni molt menys, sinó que és l'inici també i el començament d'una actualització més que necessària en aquest país i que passarà durant els propers anys.

En federacions, un altre dels eixos: més recursos, però també més acompanyament i més professionalització. Catalunya té un sistema federatiu molt fort, amb una base social molt àmplia i amb una activitat que va molt més enllà de les més de 700.000 llicències que actualment hi ha. Quan parlem de federacions parlem amb molta mesura de l'ecosistema que sosté cada dia el sistema esportiu català. El pressupost preveu una convocatòria de 20 milions d'euros per a la temporada 26-27. Això representa un increment de 4 milions d'euros, és a dir, un vint-i-cinc per cent més. És una pujada molt important. També vull recordar, perquè això ja va generar certa confusió en el debat anterior, que les temporades esportives no coincideixen amb l'any natural, com vostès ja saben, i moltes comencen a l'estiu o a principis de setembre i acaben l'any següent. Per tant, les subvencions tenen una lògica de percentatges i plurianualitats que a vegades no és fàcil d'entendre si no es mira també... Si es mira només una fotografia pressupostària d'un any regular. Però el compromís és clar. Més recursos per a les federacions. Ara bé, també vull vincular-hi una idea de responsabilitat. Hem parlat molt amb el sector i saben que no sempre

és fàcil gestionar diners. Per això aquesta pujada ha d'anar acompanyada de suport i professionalització. Nosaltres volem que les federacions estiguin gestionades cada vegada d'una manera més professional. Per això estem treballant perquè les direccions federatives i les presidències puguin tenir retribució. És una qüestió molt demandada pel sector i per nosaltres, i és també una qüestió de justícia. Hi ha gent que es deixa la vida portant federacions i que moltes vegades assumeixen compromisos fins i tot personals, professionals i patrimonials que limiten molt la seva activitat. I si volem que gestionin més recursos, perquè la quantitat destinada, com ja veuen, puja considerablement, si volem més exigència, si volem més eficiència, també hem de donar eines perquè aquesta gestió sigui més professional. Aquesta professionalització també pot ajudar en un altre àmbit: la igualtat. Si els càrrecs de responsabilitat a les federacions estan professionalitzats i retribuïts, pot ser també un incentiu perquè més dones assumeixin lideratges en les juntes directives i en les presidències. Avui sabem que aquest és un dels espais on la presència de les dones encara és molt baix.

Un altre eix: consells esportius i esport escolar. És una visió molt més ampla del que és la competició pura i dura. Els consells esportius i l'esport escolar són una peça fonamental del teixit associatiu i del teixit esportiu català. Si aquest pressupost tira endavant, com vostès ja saben, la convocatòria de subvencions per als consells esportius passarà a 7 milions d'euros, amb un increment d'un setze per cent respecte als 6 milions anteriors. A més, també com vam explicar en la compareixença anterior, hem treballat amb una de les qüestions que ens semblava molt important i molt demandada per ells, pels consells, que és la plurianualitat. Els consells ens deien que costava, i amb tota la raó del món, planificar bé si només tenien una anualitat. I amb aquesta lògica hem volgut fer aquesta convocatòria plurianual de 14 milions d'euros en dos anys per donar-los estabilitat, reduir incertesa i permetre que puguin planificar a mitjà termini. Per nosaltres, reforçar els consells esportius és reforçar l'esport escolar. L'esport escolar és essencial. Hem de recuperar que els nens i les nenes puguin provar esports. No té sentit encasellar un infant de sis o set anys. A nivell de psicomotricitat, un nen segurament no coneix plenament el seu cos fins als deu o onze anys i l'esport escolar ens permet descobrir, provar, moure'ns, aprendre i després fer el pas a l'esport federat quan toca i segurament amb més criteri. Això

també té una dimensió d'igualtat. Les dades d'esport escolar són molt més properes a la paritat que les d'esport federat, i aquesta tendència ens ha ajudat després a mantenir més noies en el pas cap a l'esport federat. No repetiré aquí les dades de participació per categories, com vaig fer l'altra vegada, però sí que els vaig explicar... Com els vaig explicar a l'anterior compareixença, el missatge és inequívoc: cal reforçar aquesta base i evitar l'abandonament, perquè els números d'abandonament a mesura que avancen les edats són cada vegada més grans.

Dins d'un altre eix, lligat, molt lligat al tema dels consells: l'esport blanc i esport verd, que connecten també escola, natura i hàbits esportius. Volem reforçar aquests programes en concret. L'esport blanc escolar, que és un programa d'èxit, passarà de 675.000 euros a 850.000 euros, amb un increment del vint-i-cinc per cent. Creiem que la relació dels nostres escolars amb la neu i la muntanya s'ha de reforçar. Catalunya té un potencial enorme en aquest àmbit. Tenim referents en esquí de muntanya, ja ho hem vist aquest any amb els Jocs Olímpics d'hivern. Tenim esportistes que són un aparador i volem aprofitar aquest moment per incorporar i reforçar l'esquí de muntanya dins de l'esport blanc escolar. Les dades del programa són molt bones i mostren que ja hi ha una trajectòria consolidada. No cal que ara les reiteri una vegada més una per una, però sí que vull remarcar que el programa ha arribat a milers d'alumnes i que té un marge per continuar creixent. A més, com els hi deia abans a [#11.28 l'enunciat], volem obrir una nova línia: l'esport verd escolar. De la mateixa manera que hem treballat en l'esport blanc amb la neu, volem explorar aquesta relació amb el medi natural. Parlem d'activitats vinculades a la muntanya, al senderisme, a la bicicleta, a l'escalada i a la natura. Això connecta, com els deia abans, amb INEFC Pirineus, amb els nous hàbits esportius i amb una realitat evident: l'activitat física cada vegada passa més també al medi natural. Passa per la muntanya i pels espais oberts.

Un altre eix: clubs esportius. Són la base del dia a dia, la base quotidiana del sistema. Les subvencions als clubs passen de 4,5 milions que teníem al pressupost del 23 a 7 milions d'euros. Catalunya té un teixit associatiu esportiu molt gran. Els clubs fan una feina meravellosa, són la base del sistema i també són els qui cada tarda obren les instal·lacions, qui entrenen els infants, qui organitzen competicions, qui acompanyen les famílies, qui sostenen l'esport als pobles, els barris i les ciutats.

Però també sabem com funcionen molts clubs. Moltes vegades hi ha una mare que entra a la junta, un avi que ajuda, una família que assumeix gestions, persones voluntàries que fan molt més del que els hi tocaria. Per això, quan donem recursos els volem acompanyar. No es tracta només de donar-los diners, és tractar d'ajudar els clubs a gestionar, a justificar, a simplificar tràmits, a entendre millor els procediments i no a posar-los en problemes. Aquí connecta amb un dels primers eixos de la conselleria, ja explicats també anteriorment, que és la simplificació administrativa. Com ja vam explicar en aquesta compareixença anterior, hem treballat amb el registre, hem reduït els terminis que abans alguns superaven, com ja vam explicar, més de dos anys i els hem situat pràcticament en tres mesos tots. Això també, evidentment, forma part de la política esportiva. Potser a vegades no és tan visible com altres coses, però per al sector és molt important i ens ho ha agraït.

Un altre dels eixos importants estratègics per nosaltres és l'alt rendiment català. A vostès ja els hi he dit abans, l'ARC 360, que obre una nova etapa dins de l'esport català. Un dels nostres projectes troncal d'aquest 2026, com els hi deia, és aquest ARC 360. El programa ARC, que justament vam aprovar ahir, hi ha un acord de Govern, ha estat un programa d'èxit. Fa més de vint anys que ens dona alegries a nivell d'alt rendiment, però després de tants anys crec que toca donar-li una volta. I aquesta nova mirada ha de tenir sempre el mateix centre: l'esportista. Quan parlem d'alt rendiment, el més important és que l'esportista estigui en les millors condicions possibles per desenvolupar el seu talent. I això no vol dir només entrenar o competir millor, vol dir estar bé físicament, emocionalment, acadèmicament i personalment. Això també vol dir ser capaços d'adaptar-nos a la realitat de l'esport d'avui. Ho hem vist en disciplines que han crescut, que tenen esportistes amb una dedicació enorme i que fins ara no sempre trobaven un encaix prou clar dins del criteri de l'alt nivell. Per això, en el marc d'aquesta nova orientació, també estem avançant en el reconeixement dels esportistes, com per exemple en la modalitat de grups de xou de patinatge artístic, perquè puguin entrar dins dels criteris per ser considerats esportistes d'alt nivell quan compleixin els requisits establerts i, a més, estem treballant també fent referència a la gimnàstica rítmica masculina, que també aprofito per anunciar-los avui que acceptarem com a proposta especial

Fitxer 19CE3

que gimnastes de rítmica masculina puguin ser considerats esportistes d'alt nivell, a tots els efectes i amb tota justícia, sempre que compleixin, evidentment, tots els criteris establerts per la Comissió d'Alt Rendiment. Per això, ARC 360 té diverses línies.

La primera és recuperar i consolidar els premis als esportistes d'alt nivell, al personal d'alt nivell, personal tècnic que, quan un esportista guanya competicions internacionals, europeus, mundials i Jocs Olímpics, ha de tenir i ha de tenir també un reconeixement econòmic. En els esports grans, a vegades hi ha patrocinis, marques, retorn, però en els esports petits, moltes vegades els esportistes tiren dels seus estalvis, d'estalvis personals, estalvis de familiars. I nosaltres volem ajudar-los.

La segona línia és la igualtat de serveis als centres de tecnificació. El CAR i la Blume tenen serveis coberts, però hi ha altres centres de tecnificació arreu del territori on els serveis bàsics no estan igualment garantits i volem que tots els esportistes de tecnificació puguin tenir accés a l'acompanyament físic, mèdic, nutricional, psicològic i emocional que necessiten per competir. Necessitem també coordinadors en cada àmbit i una coordinació general. El CAR ha de ser el motor principal, però el sistema ha d'arribar a tots els centres de tecnificació. Volem crear una comunitat per a esportistes, fins i tot amb accés des del telèfon mòbil, amb una privacitat per a determinats serveis, però l'esportista ha de saber que no està sol.

També volem reforçar l'acompanyament a la retirada d'esportistes. Hi ha molts esportistes, vostès ja ho saben, que quan es retiren passen un moment complicat. Han dedicat tota la seva vida a competir, a construir una vida al voltant de l'esport i quan passen a una vida normal els costa reconstruir aquest futur acadèmic de manera personal o laboral per certes pors, a vegades, segurament moltes vegades d'una manera no del tot ben justificada. Nosaltres no els hem donat acompanyament i ara ho volem fer des del DAE, que és l'Oficina d'Acompanyament de l'Esportista al CAR. Volem reforçar aquesta formació i orientació acadèmica i laboral, el suport social i psicològic i el seguiment de la salut. La idea és que aquests serveis es puguin mantenir com a mínim durant els dos primers anys després de la retirada.

També necessitem millorar infraestructures de tecnificació. He visitat els centres i, sincerament, com a exesportista, alguns m'ha costat d'entendre com podem o hem pogut acollir esportistes olímpics amb aquelles condicions. I ho dic amb tota sinceritat. Per tant, tenim molt marge de millora amb els centres de tecnificació, no només per aquest any, sinó també amb una mirada de futur. I vull destacar una qüestió que també és important, com és que estem treballant per tenir a Catalunya un centre d'alt rendiment en alçada. Ara, vostès ja ho saben, molts esportistes catalans han d'anar a Sierra Nevada, al Centre d'Alt Rendiment, o a Font-Romeu per fer entrenaments en alçada i creiem que Catalunya pot tenir una fórmula pròpia, realista, sense macroestructura, sense permetre grans dispendis. Permetent concentracions de trenta a cinquanta esportistes. Crec que és el que és necessari. Articulat pel CAR de Sant Cugat. És a dir, és una extensió, un braç del CAR de Sant Cugat, en alçada. Tenim un lloc avançat, un projecte treballat, molta il·lusió i crec que al 2026 pot portar notícies molt positives en aquest sentit.

Un altre dels eixos: la prescripció esportiva. Com vostès ja saben, hem fet un canvi de paradigma. Passem de la recomanació a la prescripció en política de salut. És el segon gran projecte d'aquest 2026 després de l'ARC 360. Aquí també reprenc una idea que ja vam explicar a l'anterior compareixença i que segurament han sentit més d'una vegada: passar de recomanar a prescriure és un canvi radical, és un salt de qualitat altíssim. Tots sabem, tots tenim molt clar que l'activitat física millora la salut, prevé malalties, ajuda al benestar emocional i té un impacte de qualitat de vida important. Hi ha molts ajuntaments que ja hi treballen des de fa anys, amb programes municipals vinculats a la salut i a l'esport. «Anem a caminar», «Anem a nedar», etcètera, etcètera, que funcionen molt i molt bé. Hi ha molts CAP que recomanen activitat física. Hi ha molts clubs, moltes instal·lacions que hi col·laboren, moltes regidories d'esports, patronats d'esports, que hi col·laboren. Però nosaltres volem que això sigui un sistema reglat. I un pas decisiu és integrar aquesta prescripció esportiva a l'historial electrònic de salut. I ho farem de la mà del Departament de Salut, evidentment. I ja estem desplegant aquest desplegament inicial, amb una seixantena d'equips d'atenció primària i amb moltes demandes de gent que vol sumar-s'hi, però que no podem tampoc donar servei a tots. Però és una gran notícia per a nosaltres que hi hagi tanta gent preguntant-nos per aquesta política. Com us

deia, desplegant aquesta seixantena d'equips d'atenció primària, coordinats amb ajuntaments, patronats d'esports, amb regidories i amb recursos també municipals. L'any passat hi vam destinar 355.000 euros a l'inici del desplegament i aquest any passem a 620.070,14 euros. I si volem, i pressupostàriament podem, ens agradaria crear línies de subvencions per als ajuntaments que s'adhereixin a aquesta línia de treball. L'objectiu és que, evidentment, quan un metge o un personal sanitari prescriu activitat física, aquesta persona pugui tenir un itinerari real, un programa real i, si pot ser, evidentment, un benefici real. Com vostès ja saben, hi ha uns criteris d'inclusió molt clars amb aquest desplegament inicial i volem que la gent tingui molt clara –i també des del Departament de Salut així es vol– que l'activitat física vinculada a aquells criteris d'inclusió –que els recordo que l'altre dia ho vaig dir a la pregunta parlamentària, que eren hipertensió, diabetis, obesitat i depressió i ansietat–, volem que prescriu activitat física en els casos que el professional ho veu molt clar. I això només ho podem fer també amb un canvi de mentalitat per part del sistema de salut que ara es produeix. És una comparació molt senzilla. Amb aquesta línia d'intentar ajudar i crear aquestes línies de subvenció per ajuntaments, quan tu vas a la farmàcia hi ha una recepta vinculada al sistema públic i volem també que l'activitat física i la prescripció física pugui arribar a tenir aquesta resposta coordinada, concreta i accessible per a la gent a qui prescriuen activitat física. És una política esportiva, sí, però també és una política de prevenció, de salut, de benestar i de qualitat de vida. I té molt a veure amb la gent gran, amb la soledat no desitjada, amb la salut mental, amb els adolescents i amb les persones que necessiten tornar a moure's, i amb la integració social.

Un altre dels eixos: esport femení. Evidentment, exigeix continuïtat, lideratge i territori. El Pla d'impuls de l'esport femení és una política que venia del govern anterior i que nosaltres, i amb molt bon criteri, hem mantingut perquè creiem que és una política molt encertada. No pot ser una línia puntual, ha de perdurar en el temps. El pla té una arquitectura àmplia, amb eixos, mesures i actuacions concretes, i per al 2026 prioritzem una part important d'aquest desplegament amb un pressupost de cinc milions d'euros. No repetiré avui tot el llistat de mesures, però sí la idea central, que és que l'esport femení s'ha de treballar en tots els àmbits, des de la pràctica esportiva fins al rendiment, des de la visibilitat fins als entorns segurs, des de la

comunicació fins al lideratge. I, evidentment, com he explicat abans, els càrrecs directius. En l'esport escolar, com els deia abans, tenim dades properes a la paritat, però després, en el pas a l'esport federat i en segons quines determinades edats, els percentatges baixen molt, massa. I també veiem que amb càrrecs de direcció, com els deia, i juntes directives, tenim molt camí a recórrer. Per això, volem impulsar accions que ajudin a les organitzacions esportives a diagnosticar-se, a comunicar-se millor i també a fer visibles les dones, a formar més dones en professions de l'esport. Donar suport a equips femenins i a dones esportistes i a reforçar la tecnificació.

Un altre dels eixos: el català i els valors de l'esport més enllà del dia a dia de l'esportista. Gràcies a l'acord amb Esquerra Republicana de Catalunya, la línia del català a l'esport pren encara més força. Els 10,3 milions d'euros addicionals per reforçar la presència i l'ús del català en l'àmbit esportiu ens permeten fer un salt en un espai que, com ja he dit, és de vida quotidiana, perquè tenim molt clar i volem que el català sigui present en els entrenaments, en la formació dels tècnics, en la comunicació dels clubs, en els materials, en les competicions, en les activitats amb infants i joves, i en el dia a dia del sistema esportiu català. No és per a nosaltres una qüestió accessòria, és una qüestió de país. L'esport, com vostès ja saben, és un dels espais on més llengua es fa servir de manera espontània. I si reforcem el català a l'esport, reforçarem el català en la vida quotidiana.

I això ho estem demostrant també en un àmbit molt concret: les retransmissions esportives en català. Els haig de dir que les dades ens estan donant la raó. L'aposta funciona i amb una incidència del Departament d'Esports molt clara. Abans de tenir pressupostos també, des del dia u d'aquesta conselleria, que ja vam tenir una problemàtica amb les retransmissions esportives damunt de la taula. I els dic, el 2026 és el millor any d'Esport3 quant a audiències de la seva història. És a dir, que és una aposta decidida, però una aposta que dona també resultats. I ho vull deixar molt clar, perquè la continuïtat amb aquesta aposta, i més amb aquest acord, és clara i pràcticament estem al noranta per cent dels esports que hi poden haver. Quant a drets televisius, els tenim ja aconseguits i en camí d'aconseguir alguna cosa més. Tenim el bàsquet a l'ACB, a competicions europees, bàsquet masculí, bàsquet

masculí. Tenim el hoquei, tenim el futbol femení, la Champions femenina. Tenim pràcticament tots els esports i l'aposta és decidida.

També incorporem un milió d'euros per promoure els valors de l'esport. Volem que els valors no siguin només un tema de declaració, sinó també de programes, d'accions i de criteri de política pública. Catalunya ha de liderar una manera d'entendre l'esport en què el rendiment i els valors no siguin contradictoris, sinó complementaris. La competició i l'educació han d'anar juntes i aquesta és una manera d'enfortir el lideratge de Catalunya.

En definitiva, aquest pressupost és una eina perquè l'esport arribi a la vida de les persones. Al final, tot aquest pressupost té una idea molt senzilla que és millorar la vida dels nostres esportistes i millorar la vida de les persones que fan activitat física. Quan reforcem clubs, estem ajudant infants i famílies. Quan reforcem federacions, estem ajudant esportistes, entrenadors, competicions, estructura esportiva. Quan reforcem els consells esportius, estem ajudant l'esport escolar. Quan fem el Pla de xoc d'infraestructures, estem ajudant ajuntaments i ciutadania. Quan impulsem la prescripció esportiva, estem ajudant persones amb necessitats de salut. Quan impulsem l'esport femení, estem corregint desigualtats. Quan impulsem l'ARC 360, estem acompanyant els esportistes catalans d'alt nivell. Quan reforcem el català a l'esport, estem reforçant la llengua en un espai de vida quotidiana. Quan promovem els valors de l'esport, estem construint comunitat. Per això, aquests pressupostos són importants. No són només uns pressupostos del Departament d'Esports, són una eina perquè l'esport i l'activitat física siguin més presents en la vida de Catalunya i perquè Catalunya avanci des de la prosperitat compartida.

Evidentment, acabo demanant suport a aquests pressupostos, que són ambiciosos però a la vegada responsables i transformadors, i ens arriben en un moment important. Tenim departament propi, tenim projecte, tenim més recursos i ara també tenim un acord polític que ens permetrà aprovar-los. Vull agrair de nou a Esquerra Republicana, perquè permetrà que Catalunya avanci i perquè incorpora una mirada de país en els dos àmbits fonamentals: el català i els valors de l'esport. Vull també agrair el paper dels Comuns en aquest acord pressupostari, perquè fa possible que aquests comptes siguin aprovats i es puguin desplegar. També vull agrair la feina de

tot el sector esportiu català, clubs, federacions, consells, ajuntaments, professionals, voluntaris, esportistes, famílies i totes les persones que fan possible que l'esport sigui una realitat cada dia. Nosaltres hem vingut a treballar, hem vingut a posar l'esport i l'activitat física al lloc que li correspon. Hem vingut a fer que l'esport sigui una política pública central i sabem que ens queda molta feina per fer, però també sabem que el camí encetat és el correcte. Aquest pressupost és ambiciós però responsable, és realista però transformador. I sobretot, és un pressupost pensat per arribar a la gent. Per això els demano suport, perquè aquests pressupostos reforcen català, territori, llengua, valors i reforcem el lideratge de Catalunya.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Comencem ara el torn dels grups parlamentaris i comencem pel Grup Parlamentari de Junts amb la seva portaveu, la senyora Montse Ortiz.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, agrair-los a vostè, conseller, i al departament, el secretari general i la resta del departament que avui l'acompanya, per presentar-nos novament els pressupostos que corresponen al Departament d'Esports. En tot cas, però, uns pressupostos que arriben a destemps. S'aprovaran el mes de juliol, quan ja s'ha acabat el primer semestre d'aquest 2026. I recordem que a Catalunya portem dos anys sense pressupostos. Van renunciar els pressupostos del 2024 i els pressupostos del 2025, que havien de ser anunciats a principis d'aquest any, tampoc han arribat. Per tant, porten dos mesos de negociacions per acabar presentant pràcticament els mateixos pressupostos que es van registrar el mes de febrer. Vostè també ens ho ha explicat així. Per tant, dos mesos d'escenificació que, més enllà dels fons addicionals que tenia el pressupost el Departament d'Economia i que ara han de servir per donar resposta als compromisos que han adquirit amb Esquerra i els Comuns, no canviaran res.

I en canvi, el que necessita el país, com vostè també ha dit, són polítiques transformadores, i a l'esport especialment. I precisament per això, la creació d'un departament d'esports generava aquestes expectatives. Havia de servir per passar

de gestionar el dia a dia a impulsar una veritable política esportiva de país. Però perquè un país tingui la capacitat transformadora, fa falta voluntat política i recursos. I sap com ho tindriem? Amb el concert econòmic. Segons les dades publicades pel

Fitxer 19CE4

mateix Govern, el dèficit fiscal de Catalunya l'any 2022 va ser de més de 21.000 milions d'euros, és a dir, a Catalunya marxen uns recursos equivalents a gairebé la meitat dels pressupostos de la Generalitat, i això és insostenible.

Nosaltres tenim clar que perquè els ciutadans vegin ateses les seves necessitats de Catalunya necessitem uns pressupostos molt més ambiciosos, i amb un concert econòmic el pressupost de la Generalitat podria arribar gairebé als 77 milions d'euros, uns recursos que podrien destinar a salut, a educació, a infraestructures i, evidentment, a l'esport. Perquè avui, amb els pressupostos que ens han presentat, el Departament d'Esports representa aproximadament al 0,23 per cent del total de pressupostos de la Generalitat. Ni tan sols arribem al 0,5 per cent.

I, sincerament, si volem que l'esport sigui una veritable política de país, aquesta xifra és insuficient. I amb els recursos que avui marxen de Catalunya –recordem: aquests 21.000 milions d'euros anuals– podríem situar el Departament d'Esports a l'u per cent dels pressupostos totals de la Generalitat. I això ens permetria afrontar els reptes que avui continuen encallats: més inversió en equipaments esportius; més suport als consells esportius, clubs i federacions; més recursos per a l'esport femení; menys burocràcia; bonificacions fiscals per a la pràctica esportiva; més recursos per a l'esport adaptat i l'esport popular, i una aposta real per les seleccions catalanes i la projecció internacional de l'esport català. En definitiva, ens serviria per garantir el model esportiu de l'esport català.

I precisament per això, defensem el concert econòmic, perquè els recursos que genera Catalunya es quedin a Catalunya i els puguem decidir els catalans. Nosaltres és l'ambició que esperem del Govern del nostre país. I aquests pressupostos que avui ens presenten no són els que es mereix Catalunya. I en aquest sentit, és preocupant en el cas del seu departament, perquè porta gairebé dos anys liderant

un departament de nova creació sense disposar de l'instrument més important per impulsar aquestes polítiques transformadores, que és justament el pressupost.

I durant aquest temps hem vist molta representació institucional, però el sector esportiu no viu d'anuncis; viu de recursos i viu de planificació. I quan entrem a analitzar els pressupostos que avui ens han presentat, la realitat és que hi veiem molt poca capacitat de transformar el sector esportiu català. I només faltaria, com vostè ens ha anunciat, que el departament disposa de molts més recursos que no pas el 2023, però és que la pròpia administració que suposa tenir un departament ja cobreix aquestes despeses.

Perquè aquests pressupostos, a més, no resolen els problemes del sector: no resolen el dèficit d'equipaments esportius, no resolen els retards en subvencions, no resolen la burocràcia excessiva, no resolen la situació límit de consells i federacions i no aposten per impulsar programes a l'esport universitari, el popular o l'esport adaptat. I en aquest sentit li volem traslladar les inquietuds que ens generen aquests pressupostos.

Primer, la burocràcia. És cert que hi ha hagut millores en el registre d'entitats i que s'han reduït alguns terminis, però la càrrega burocràtica de clubs, entitats, federacions segueix ofegant el sector. Per tant, voldríem saber quin és el full de ruta del departament i quins recursos té previst per intentar revertir aquesta situació.

Segon, desplegament de projectes que han anunciat. Per exemple, la prescripció esportiva, una eina útil i positiva, però amb quins recursos pensen desplegar aquest projecte? I lo més important, com tenen previst valorar l'impacte?

I el mateix passa amb l'esport femení. Avui mateix veurem probablement l'últim partit de l'Alexia Putellas amb la samarreta del Barça. I des d'aquí li volem agrair tot el que ha fet per l'esport femení i el nostre país, perquè és un esportista referent mundial i, a més a més, és catalana. Però no ens enganyem, la situació o el que representa l'Alexia Putellas no és la situació actual que viu avui l'esport femení. Falten recursos, falten oportunitats i falten eines per generar més referents femenins, tant fora com dins de la pista.

Conseller, com pensen desplegar el pla d'impuls de l'esport femení? Amb quins recursos i amb quina avaluació en faran els resultats?

Tercer, falta ambició. No hi ha cap aposta clara per la implementació de l'auxiliar esportiu, una figura clau per garantir la inclusió, l'acompanyament i l'accés a l'esport per a moltes persones vulnerables. I tampoc hi veiem un increment de recursos rellevants al conjunt del model esportiu català. Federacions i consells segueixen treballant al límit i fins i tot han d'avançar recursos per poder pagar programes planificats, com és el cas de l'esport blanc escolar, ja que les subvencions arriben tard. I així no es garanteix la supervivència del nostre model esportiu, sinó que el que fem és tensionar-lo.

I quart, infraestructures. El pla de xoc per equipaments era necessari, però també sabem que és ineficient per abordar el dèficit d'infraestructures que tenim al país: pavellons saturats, clubs que no poden desenvolupar la seva activitat esportiva per manca d'espais, i esports, com poden ser el de motor o els aquàtics, que continuen sense tenir les infraestructures necessàries. I davant d'això, la sensació és que el Govern ha optat per una visió municipalista centrada en la propaganda política, i no per una planificació estratègica de país.

Analitzem breument la disposició addicional 26 sobre mesures en matèria d'esport. En aquesta disposició apareixen un total de vint-i-nou actuacions en equipaments esportius d'arreu del país, un llistat que el mes de febrer incloïa divuit actuacions i que ara n'inclou onze més. I parlem d'actuacions com cobriment de pista, renovació de gespa de camps de futbol o millora de vestidors, entre d'altres. Això ha suposat passar d'una provisió de 9 a 12 milions d'euros.

Ara bé, aquestes actuacions no tenen una partida pressupostària consolidada. Per tant, conseller, d'on surten aquests 12 milions d'euros? Ens pot garantir que aquestes vint-i-nou actuacions que han previst arreu del país s'executaran durant el 2026? O bé són actuacions que estan condicionades a possibles saldos pressupostaris, com diu l'article 24.3 de la llei de pressupostos? Perquè el problema no és anunciar les inversions, sinó que és executar-les i complir les. I fins i tot hi trobem actuacions anunciades per vostè mateix al Ple del Parlament, com és el cas de la millora i l'adequació del camp de futbol de [05:57], que avui apareixen incorporades en aquesta mateixa disposició addicional, però que no hi ha cap import

pressupostari concret. Per tant, en aquests casos, com procediran si no saben ni tan sols l'import de l'adequació? I d'on sortiran aquests recursos que no tenen previstos?

I, finalment, també ens agradaria saber quina és la planificació estratègica i els criteris objectius que s'han seguit per prioritzar aquestes actuacions d'aquests pobles tan concrets del país. Evidentment, el PIEC no ha estat, perquè encara no el tenen fet. Per tant, nosaltres, revisant cada una de les actuacions, l'única lògica que hi trobem és purament política.

I, en canvi, hi ha equipaments prioritaris que segueixen sense resposta i que no estan inclosos als pressupostos. És el cas del pavelló de Sant Hipòlit de Voltregà. De fet, n'hem parlat fins i tot amb vostè en privat. I en aquest sentit ens agradaria saber quina és la solució que podem donar perquè aquest pavelló torni a ser operatiu.

Però el problema no és només pressupostari. El problema també és el projecte polític. Esperàvem un nou departament que desplegués una política esportiva que entengués l'esport també com una eina de projecció internacional i de construcció nacional. I, sincerament, avui aquesta ambició nacional no la veiem.

Fa més d'un any i mig vostè va anunciar cent mil euros per crear l'oficina de les seleccions esportives catalanes, però avui no hi ha oficina, no hi ha estructura, no hi ha cap reconeixement, tampoc no hi ha una aposta política clara, i tampoc no sabem què n'han fet d'aquests cent mil euros que van anunciar. És que les seleccions esportives catalanes no són només una reivindicació esportiva, són una eina de projecció nacional i internacional del país, però també és una eina molt potent per impulsar i professionalitzar els esportistes de Catalunya.

Ja acabo. Els acords que han formalitzat amb Esquerra incorporen 10 milions d'euros, com bé ens ha explicat, per impulsar el català a l'esport, i 1 milió per promoure els valors de l'esport. En aquest sentit, ens agradaria que ens expliqués com es concretaran aquests recursos, ja que a la llei de pressupostos no els hem vist enlloc. I, sobretot, quines garanties tenim que compleixin amb el desplegament d'aquests 10 milions d'euros destinats a l'impuls del català a l'esport i com valoraran l'impacte i en faran un seguiment i una avaluació.

Nosaltres, des de Junts, hem impulsat en aquest mateix Parlament moltes propostes per reforçar el català a l'esport, tant per incrementar més els recursos com per treballar-ho de manera conjunta amb el Departament de Política Lingüística. Propostes que el grup parlamentari que sustenta el Govern sempre ens ha votat en contra. I el balanç del desplegament del Pacte Nacional per la Llengua, que sempre hem dit que és un acord de mínims, és especialment preocupant en el món de l'esport.

Per tant, l'impuls del català a l'esport necessita recursos, però sobretot necessita voluntat política. I això és el que nosaltres no hem vist durant aquests dos anys. Per tant, és legítim que els hi preguntem què ha canviat ara, quines accions empenirà el Govern per revertir la situació del català i, sobretot, si ho farà de la mà del Departament de Política Lingüística.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i la seva portaveu, la senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president. Bona tarda al conseller, al secretari general. Gràcies per les explicacions. Salutacions també a l'equip que avui us acompanya. Bé, sembla que ara sí fem un tràmit que culminarà amb l'aprovació d'uns pressupostos per a Catalunya. Uns pressupostos que considerem que són necessaris per al país, per poder aprofitar l'increment de recursos disponibles i posar-los a disposició de la ciutadania, que és allà on han d'estar. Uns pressupostos que reconeixem que no són els que hauríem fet nosaltres si haguéssim tingut la capacitat de fer-los al cent per cent, però que són uns pressupostos que, des d'Esquerra Republicana, hem volgut i hem pogut negociar, ara sí, des de la voluntat de ser útils.

Uns pressupostos que, a més a més, no és que siguin necessaris també per al conjunt del país, sinó que són necessaris per al Departament d'Esports, que és de nova creació, com abans vostè mateix ens explicava, i per poder disposar d'uns pressupostos que dimensionin el departament tal com es mereix. Si l'esport és un

bé essencial, s'ha de notar, i una manera de notar-se també és muscular el departament com es mereix.

Fins ara havia funcionat amb una estructura de secretaria general, s'havia pogut anar pactant amb pròrrogues, suplementos de crèdit, però segur que serà positiu també per al sector esportiu que el departament es consolidi amb aquest pressupost i això impacti positivament en el sector esportiu del país.

Esquerra Republicana fem un exercici de responsabilitat, de fet, com hem fet sempre, entenent la política com l'art de poder arribar a acords, amb el compromís amb el país, com vam fer amb l'acord d'investidura, posant-hi ambició nacional, ambició social i avenços en guanys de sobirania. Llavors, pactant el nou model de finançament, la recaptació de l'IRPF, entre d'altres, per començar a revertir el dèficit fiscal i l'espoli fiscal, no només denunciar-ho, sinó fent passos per acabar amb aquesta situació injusta o, també, en aquell moment, pactant el desplegament de polítiques republicanes, la resolució del conflicte, entre d'altres qüestions.

Avui, en el context actual, Esquerra Republicana tenia dos opcions: prioritzar el seu propi interès, el confort ideològic, anar laminant el PSC i el Govern amb pròrrogues, anar dificultant la governança, mentre el Govern desplejava una agenda poc ambiciosa, que no servia per fer front als reptes i els problemes de país, i tampoc per complir aquells acords d'investidura que comentava –aquesta era una opció– o l'altra opció era posar el país per davant, aixecar la bandera de l'ambició nacional i l'ambició social en cada nova decisió i en cada negociació, i utilitzar aquesta negociació per garantir que sortim reforçats com a país, i també el sector esportiu en surt reforçat. I evidentment, això, aquesta segona opció és el que hem escollit.

Fruit d'aquesta responsabilitat, ens trobem avui aquí amb un nou pressupost. Un cop més, Esquerra ha condicionat els pressupostos, ha prioritzat el país, i ara també els traslladem que el Govern ja no tindrà excuses per dir allò d'«això no ho podem fer perquè no tenim pressupostos». Hi hauran pressupostos i, per tant, vostès tindran la plena capacitat de fer-los desplegar, complir, executar i, per tant, gestionar sense aquestes excuses.

Parlem d'uns pressupostos que estan emmarcats amb l'objectiu de donar resposta als reptes de país. Prioritats que hem aportat des d'Esquerra Republicana a nivell

global i que transcendeixen el seu departament, però permeti'm fer una referència ràpida, pensant que volem un país més fort i més equilibrat territorialment, i per això, doncs, hi ha un pla de pobles; per això hi ha finançament pels interventors i secretaris municipals dels municipis de menys de dos mil habitants; el programa Regenera per a la rehabilitació d'habitatges; inversions en trens; el Pacte Nacional per a la Indústria, com un primer paquet.

També un altre eix que hem volgut reforçar, evidentment, i que va en la línia del que comentava fins ara, un país que guanyi en sobirania, amb la preparació de l'Agència Tributària de Catalunya per recaptar l'IRPF; amb la creació de l'Autoritat Aeroportuària de Catalunya, assumint també la gestió de la seguretat ciutadana a ports i aeroports; amb el Consorci d'Inversions, per acabar justament amb aquest dèficit d'inversions i maltractament de Catalunya a nivell dels recursos que haurien de venir des de l'Estat i no arriben; o amb la gestió catalana del Consorci de la Zona Franca.

Un altre eix és un país que millora la vida de la gent. I aquí tot el paquet de recursos per a la salut, especialment també per aquelles polítiques en salut mental, infantil i juvenil; els 500 milions per reforçar, millorar i actualitzar els centres educatius; o l'aposta per la gent jove i l'emancipació juvenil.

I també un quart pilar, per fer del català una llengua de present i de futur, reforçant el nou Departament de Política Lingüística. Aquest matí, en aquesta mateixa sala, hem tingut el debat amb el conseller Vila, en la mateixa línia que estem tenint ara amb vostè. L'impuls de la llengua catalana a les xarxes socials, al món digital; la defensa de les entitats que treballen per la llengua i la cultura als Països Catalans, o les dues-centes cinquanta noves aules d'acollida per l'aprenentatge intensiu de les persones, de l'alumnat nouvingut.

En aquest paquet, també, del reforç del català ja hi ha una primera mesura que hem pogut pactar, que vostè hi ha fet referència, que jo també hi vull fer èmfasi, que és aquest acord per potenciar la presència del català al món de l'esport amb aquests 10 milions d'euros.

Amb totes aquestes mesures que ara li repassava i que volia posar de relleu, s'hi veu el segell d'Esquerra Republicana i per això ens sentim satisfets. Pel que fa a

l'esport català, que és el que ens ocupa en aquesta comissió d'avui, vostè ja ho ha explicat, parlem d'aquests 144 milions d'euros. Per tant, un increment substancial, amb aquests 11 milions addicionals que també s'han explicat i que permetrà fer aquest salt qualitatiu en la defensa de l'esport.

És evident que seguirà havent-hi necessitats i és evident que nosaltres hauríem volgut poder pactar, segurament com vostè, ja ens ho dirà, en tot cas, molt més. Sempre volem molt més i sabem que l'esport d'aquest país mereix molt més. Però el camí es fa caminant i, per tant, aquí hi ha hagut unes passes fermes, endavant, que considerem que eren absolutament necessàries

Fitxer 19CE5

i que provoquen aquest salt endavant. S'ha pogut fer aquest reforç del departament amb els pilars també que formen part del Departament d'Esports, històrics, però que segueixen sent peces clau de l'esport català del nostre país. Vostè feia referència a l'INEF Catalunya amb totes les seves seus arreu de Catalunya. També la consolidació de la seu de l'INEF a Pirineus, però evidentment també la de Lleida i totes, amb també la millora de les subvencions a les entitats del sector esportiu – federacions, consells esportius i clubs–: 20 milions per a federacions en aquesta temporada 26-27; per tant, aquest increment de 4 milions. També la inversió directa cap a la Unió de Federacions Esportives de Catalunya. Els 7 milions, que serien 14, amb aquest pla plurianual per als consells esportius del nostre país, i el suport a clubs, evidentment, amb tot el que suposa també d'esport escolar i esport de base, que és clau per al nostre país, com ja s'ha explicat.

Es dota també el pla de suport a l'esport femení. Ja s'ha començat a fer el desplegament, i aquí sí que nosaltres també volem posar èmfasi en el fet que es puguin desplegar aquestes setanta mesures aprovades de país. I hem aconseguit, com abans hi fèiem referència, aquests 10 milions d'euros per la llengua catalana, pel reforç, la presència i la defensa de la llengua catalana en l'àmbit de l'esport, en la línia també del que s'ha aprovat aquí al Parlament. Hem aprovat mocions ara fa escassament un mes: una moció d'Esquerra Republicana justament per enfortir la llengua catalana a l'esport i també propostes de resolució en diverses comissions.

Per tant, compliment també del mandat parlamentari. Una acció que creiem que és importantíssima, en aquest cas, per a aquest binomi d'oportunitat que és vincular llengua i esport pel que fa a la cohesió del nostre país.

També aquest milió d'euros en valors de l'esport, que considerem que són mesures que van per reforçar aquest sentit de país, aquesta construcció de comunitat i aquesta construcció d'identitat.

Amb tot, conseller, hi ha deures pendents, i això també ho volem posar sobre la taula. El compliment dels acords d'investidura. Doncs segueix havent-hi aquí deures pendents. El principal és la creació de l'oficina de la defensa i la promoció de les seleccions esportives catalanes, amb la dotació econòmica i els recursos que es mereix. Hi hem estat treballant, sabem que això avançarà. Els pressupostos també eren necessaris. I, per tant, ara tampoc hi haurà excuses per poder crear definitivament aquesta oficina i poder fer aquest salt qualitatiu també en la projecció internacional i en el reconeixement internacional de l'esport català.

Un repte també a nivell de deures per al seu departament és l'execució d'aquests pressupostos. Els pressupostos, no només fer-los i aprovar-los; la clau està en executar-los. S'hi ha fet referència també amb anterioritat. Per tant, aquí nosaltres també posarem molt l'accent.

La implementació del pla de joc d'equipaments esportius, amb les millores necessàries també per al sector que s'estan demanant, també han de ser uns deures del departament. Evidentment, la llei catalana de l'esport no és objecte d'avui, dels pressupostos, va en paral·lel, però és una prioritat i una necessitat, i també la recuperació dels nivells de suport, sobretot econòmics, al sector que hi havia fa més d'una dècada. L'objectiu de l'u per cent del pressupost destinat a l'esport ha de ser un objectiu. Per tant, igual que Cultura camina cap a aquest objectiu del dos per cent, a l'esport també hem de fixar-nos com a sector aquest objectiu, i a anar avançant conjuntament nosaltres hi empenyerem.

Hi ha deures del Govern també amb relació a l'esport, perquè és una qüestió també transversal. Ara tenim una conselleria –ho celebrem–, però l'esport afecta salut amb la recepta esportiva, afecta l'economia i empresa. Avui presentaven l'informe econòmic aquest matí a la seu de Pimec de la indústria esportiva. Té un impacte a

nivell turístic. Afecta educació, per exemple, vinculat als plans educatius d'entorn, més enllà de l'esport base o l'esport escolar, evidentment. Afecta polítiques d'igualtat, amb l'impuls de l'esport femení, i impacta en la cohesió social del país. Per tant, també la resta de departaments –i això és un prec que li fem– han d'implicar-se, han d'impregnar-se d'aquest esperit que vostè transmetia, d'entendre l'esport com un eix central. Així ho considerem des d'Esquerra Republicana. Per això ja el vam considerar un bé essencial i, per tant, també li traslladem aquest prec.

Acabo, president, fent referència a aquests deures per al seu departament, per a tot el Govern i els deures pendents del compliment de l'acord d'investidura també a nivell global, que transcendeixen el seu departament. En tot cas, en aquests acords als quals hem arribat, que celebrem, la clau és fer-los efectius, perquè, si no, es contribueix al descrèdit de la política. I no volem, doncs, estar aquí. Ara toca passar del compromís a l'acció. I, en tot cas, des d'Esquerra Republicana vetllarem perquè així sigui i perquè millori també tot l'àmbit esportiu català.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Li correspon el torn al Partit Popular de Catalunya, al seu portaveu, el senyor Pau Ferran Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Bona tarda, conseller Álvarez. Durant aquests dies el Govern torna a desfilat per les comissions per explicar uns pressupostos que en teoria han de ser els definitius. Però no ens fem trampes al solitari perquè aquest debat ja l'hem fet. Fa unes setmanes els membres del Govern van venir aquí a defensar exactament els mateixos comptes. Van explicar les mateixes línies, les mateixes partides i ens van vendre exactament el mateix relat.

Per tant, la pregunta és molt senzilla: què ha canviat? Ha canviat el pressupost? No. Han canviat les seves prioritats? No. Han corregit res del que vam advertir? Doncs tampoc. El que tenim avui damunt de la taula és, en essència, el mateix document que ja va fracassar fa unes setmanes. Abans no tenien els vots; ara sembla que sí. I això no passa perquè el pressupost sigui millor. No passa perquè el Govern hagi

escoltat a ningú. No passa perquè hagin rectificat. Passa perquè el PSC ha acabat pagant el preu que li exigia Esquerra Republicana. Això és tot.

I encara hi ha un element que és especialment més greu. Aquest calendari no l'han marcat les necessitats de Catalunya; l'han marcat únicament i exclusivament les eleccions autonòmiques a Andalusia. Sí, conseller, els pressupostos de la Generalitat de Catalunya han estat pendents del calendari electoral del Partit Socialista d'Andalusia. Han deixat la ciutadania esperant, no per millorar els comptes, no per escoltar els sectors, no per revisar les prioritats, sinó per protegir els interessos del PSOE d'Andalusia. I això no és normalitat ni és estabilitat; és una vergonya i és una estafa per als catalans.

Mentre Catalunya arrossega problemes greus, mentre els serveis públics cauen a trossos i mentre els ciutadans paguen més impostos que mai, vostès han calculat el temps en funció de les conveniències electorals del Partit Socialista. I ni així els hi ha sortit bé. La vicepresidenta de Pedro Sánchez va obtenir el pitjor resultat de la història.

Per tant, això no és una compareixença ordinària d'un conseller d'Esports que ve a presentar un pressupost. Això va ser la seva compareixença de fa dos mesos. El Govern vol que avui fem veure que comencem un nou debat d'un nou pressupost, que passem pàgina i volen que tornem a escoltar les mateixes explicacions, com si no hagués passat res. Però sí que ha passat. Ha passat que van presentar uns pressupostos sense tenir-los lligats. Ha passat que els van aparcar quan van veure que no podien aprovar-los. I ha passat que van esperar el moment que més convenia al Partit Socialista. I ha passat que tornen ara amb el mateix pressupost, però amb el pacte tancat, ara sí, amb Esquerra Republicana.

Per tant, com pot comprendre, conseller, nosaltres no repetirem el debat que ja vam fer. En matèria d'Esports ja vam fixar posició. Ja vam dir que nosaltres considerem que és un pressupost deficitari. Ja vam dir que no responia a la realitat dels clubs de federacions i dels esportistes catalans. Ja vam dir, malgrat tota la propaganda del Govern, que l'esport continuava sense tenir el pes que mereix.

I això continua sent exactament igual, perquè el pressupost, com bé ha dit vostè, és pràcticament idèntic i continua significant un escanyolit 0,2 per cent del total del

pressupost. I continua amb una disposició addicional de coses que s'han de fer i no es faran. Tampoc s'hi incorporen moltes de les reivindicacions que nosaltres hem volgut aportar, com les deduccions i bonificacions fiscals a la pràctica esportiva.

Però avui el fons polític és un altre. Avui cal denunciar que aquests pressupostos formen part d'una operació que és molt més profunda. No són uns comptes pensats per resoldre els problemes dels catalans –sanitat, educació, habitatge, seguretat, també l'esport. Són uns comptes pensats per sostenir un pacte de poder entre el PSC i Esquerra Republicana a gran escala amb els Comuns també com a comparsa. Aquests pressupostos no neixen de l'interès general, neixen de la necessitat del Govern de sobreviure.

I la pregunta és: quin preu ha pagat el PSC? Perquè Esquerra Republicana no dona res gratis. Esquerra Republicana no dona suport per responsabilitat. Esquerra Republicana no vota aquests pressupostos perquè de sobte li importen els problemes reals dels catalans. Esquerra Republicana ho fa perquè així poden avançar amb la seva agenda. I la seva agenda és molt clara: més competències, més capacitat fiscal i, sobretot, menys Estat a Catalunya.

I la qüestió de l'IRPF que ens explicava la senyora Vilalta n'és la prova. Volen assumir la recaptació, no per reduir les llistes d'espera a la sanitat ni per millorar l'educació, no per reforçar la seguretat o donar solucions a l'habitatge, no perquè les actuacions d'aquesta disposició addicional que comentava, on hi ha tantes instal·lacions esportives que cal millorar, es puguin fer. La volen perquè necessiten poder, perquè necessiten eines, perquè volen construir una estructura pròpia i anar acorralant l'Estat fins a fer-lo fora de Catalunya, i tenir totes les eines a la seva disposició per poder-se desconnectar de l'Estat quan ells tornin a governar. Aquest és el cor i l'essència d'aquest pacte.

El Govern ho disfressa d'una negociació pressupostària habitual, com si un acord entre socis fos el més normal, però en realitat és un pas més en el desmantellament de l'Estat de Catalunya. I això és el que ha acceptat el PSC –el PSC–, que deia que venia a recuperar la normalitat, que deia que venia a passar pàgina. El PSC, que es presentava com l'alternativa al procés, al final què han fet? Doncs han assumit l'agenda d'Esquerra Republicana i s'han convertit en l'instrument més útil del

separatisme. El socialisme és el soci estratègic de l'independentisme. I accepten aquest xantatge perquè necessiten mantenir Salvador Illa a la Generalitat i Pedro Sánchez a la Moncloa. I això té conseqüències molt greus.

Ens ha dit, com deia, la recaptació de l'IRPF a través de l'ampliació de l'Agència Tributària catalana, l'empresa mixta de rodalies, el Consorci de la Zona Franca i l'expulsió de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil de Catalunya. I la pregunta és: conseller, fins on pensen arribar? Què més pensen entregar? Quina serà la propera sessió? Què més estan disposats a sacrificar per continuar uns mesos més al poder?

Perquè el problema no és només el que cedeixen, que també; el problema és el camí que estan obrint per als qui no són lleials amb l'Estat. El dia que l'independentisme torni a governar i decideixi tornar-ho a fer, amb quines eines comptarà l'Estat per protegir els drets i les llibertats dels catalans? I aquesta és la pregunta que vostès no estan disposats a respondre. Ni en matèria esportiva ni en cap altra. Perquè quan no hi ha estabilitat, quan el Govern depèn dels qui volen liquidar l'Estat, no hi ha normalitat. Quan un dirigent inhabilitat, que no és diputat, que no és conseller ni expresident, és qui fa els comptes de la Generalitat, les coses no funcionen.

Per això hem presentat una esmena a la totalitat. Nosaltres no serem còmplices d'aquesta estafa política. I, conseller, no li puc parlar d'esport perquè tot això que està passant és molt més greu.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Doncs aquesta Mesa hagués agraït que s'hagués parlat més d'esport. Però, en qualsevol cas, és el seu torn i, per tant, és lliure d'utilitzar-lo com vulgui. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i el seu portaveu, el senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, president. Senyor conseller... Per què Esquerra Republicana recolza avui aquests pressupostos i no ho va fer fa uns mesos? Si, com ha comentat vostè, són pràcticament els mateixos, no? Jo crec que la resposta és òbvia. La resposta és que

aquí no importen els catalans, aquí no importa el teixit esportiu, aquí no importen els esportistes, sinó que l'únic que importen són les cadires i els pactes polítics.

Senyor conseller, jo l'hi he reconegut sempre: des de que ha arribat ha estat vostè a prop dels clubs, de les entitats, de les federacions. Però, ha estat realment al seu costat? Perquè una cosa és estar-hi i l'altra cosa és ser-hi. Quan un parla amb els clubs, amb els entrenadors, amb els esportistes, amb les famílies d'arreu de Catalunya, ràpidament entén quins són els veritables problemes d'aquest sector.

Jo també hi he estat, també he xerrat amb molts, i cap m'ha parlat de diplomàcia esportiva. Ningú m'ha demanat que volguessin més polítics fent servir l'esport com una palanca de disgregació i d'enfrontament nacional. Tampoc volien més requisits ideològics. El que els preocupa, a moltes famílies, és si podran continuar pagant la fitxa esportiva dels seus fills. El que preocupa els clubs modestos és si podran assumir els costos dels desplaçaments, del manteniment, de les instal·lacions, del material esportiu. El que preocupa molt als municipis és l'estat de les seves instal·lacions esportives. Moltes vegades estan completament degradades, saturades o ja ha arribat un punt que són insuficients. I el que preocupa al conjunt del sector és aquesta sensació d'abandonament que pateixen moltes entitats que sobreviuen –diguem-ho clar– gràcies a la voluntarietat, a l'esforç silenciós de moltíssimes famílies i al compromís de la gent que s'estima l'esport. Aquesta, des de VOX, creiem que és la realitat del sector esportiu català.

I en aquest context, doncs, arriben els pressupostos del Partit Socialista.

Fitxer 19CE6

Arriben tard i malament, però bé, diguem-ho clar, malament, no del tot; insuficients, per un costat, però sí que estan molt bé i són molt agraïts amb els polítics i amb les cadires, perquè aquests pressupostos representen exactament això, una gran expansió de tota l'estructura política i administrativa del Departament d'Esports.

Presumeixen d'un increment pressupostari del setanta-tres per cent. Bé, és clar, si no hi havia una conselleria, doncs hi ha un augment, 61 milions d'euros més respecte al pressupost de 2023. I, evidentment, qualsevol podria pensar que aquest augment

servirà per reforçar l'esport base, per ajudar als clubs o per una millora del dia a dia del teixit esportiu català. Però quan analitzem el detall dels pressupostos, descobrim ràpidament que el que ha crescut realment en aquesta conselleria no és el suport directe als esportistes. El que ha crescut és l'estructura política, tot l'aparell administratiu. Només el gabinet de Secretaria General d'Esports ja compta amb un pressupost de més de 5..., de 6,5 milions d'euros, trenta llocs de treball destinats a l'alta direcció, estructura administrativa, suport polític.

I dins d'aquest mateix gabinet, doncs, hi trobem una dada que també ens sembla significativa un milió d'euros destinats exclusivament a la publicitat i difusió de campanyes institucionals. Diran, bé, només un milió. Escolti'm, a qui li oferim un milió, jo crec que en la perspectiva que tenen no és la mateixa que vostès, els clubs més petits. És a dir, que mentre moltes entitats esportives es veuen condemnades a fer rifes, busquen patrocinadors, depenen de la voluntarietat per al seu funcionament, el Govern destina milions a la propaganda institucional.

I aquest és el problema d'aquests pressupostos, una qüestió de prioritats. Perquè mentre el sector reclama menys burocràcia, més suport directe, el Govern respon amb més càrrecs, més gabinets i més estructura política. I el més preocupant és que aquesta expansió administrativa no s'ha traduït en una millora de la gestió. Vostè justificava la creació d'aquesta nova conselleria dient que serviria per agilitzar les polítiques esportives i per apropar els recursos, que arribessin d'una vegada a tots els recursos del sector. La realitat, conseller, és que no ha sigut així. La taxa d'execució pressupostària continua sent baixa i sí, tenia raó amb el que explicava que les temporades funcionen diferent i que no es pot mirar com un pressupost pla, és veritat, però tot i així l'execució no està sent la que toca. Les ajudes moltes vegades continuen arribant tard i moltes entitats continuen tenint enormes dificultats per planificar la seva temporada, perquè no saben quan cobraran aquests recursos que els correspondrien i que moltes vegades no reben.

Per tant, el problema no és una falta de macroestructura política, que ara ja la tenim. El problema és la gestió. I de moment hi ha una realitat bastant evident: que els diners arriben abans als despatxos que en el teixit esportiu.

Per això, aquests pressupostos no només augmenten el *gasto* polític. Hem de dir que també converteixen l'esport en una eina ideològica. Més de 10 milions d'euros destinats específicament a reforçar la presència i l'ús social del català dins de l'àmbit esportiu. I nosaltres volem dir-ho clarament: no es pot utilitzar l'esport com una eina de pressió política, no cedeixin al separatisme. No es pot fer xantatge als esportistes, senyor conseller. No se'ls hi pot dir als clubs o als esportistes que o deixen de parlar castellà o no els hi donarem ni un duro, perquè això és el que han dit vostès. (*Remor de veus.*) Perquè quan es parla... Silenci! Quan es parla àrab o es parla alguna altra llengua forana, vostès no diuen res. La queixa només ve si els esportistes parlen castellà.

No es poden convertir els clubs en instruments d'un projecte polític, perquè el problema d'un nen d'un club modest no és si parla prou el català. El problema és si la seva família podrà pagar les botes, la fitxa o el desplaçament del cap de setmana, si el desplaçament el podran fer en un autobús o s'hauran d'organitzar els pares amb tot el cost que això comporta per portar-los d'un lloc a l'altre. L'esport hauria de ser un espai de cohesió, un espai d'esforç compartit, d'oportunitats i no pas un espai de fiscalització ideològica.

I exactament el mateix passa amb els més de 100 milions d'euros destinats a l'anomenada transformació feminista de l'esport, més gabinets, més plans ideològics i més burocràcia. I mentrestant, el teixit esportiu, doncs, continua reclamant coses que són ben bàsiques, no? El suport, el manteniment, les instal·lacions dignes, menys obstacles administratius, perquè el problema de l'esport català no és la falta de perspectiva de gènere ni la diplomàcia esportiva. El problema és l'abandonament de l'esport base, l'augment dels costos a les famílies i la falta de suport real a moltes entitats esportives.

I encara hi trobem una qüestió que també ens sembla preocupant. Continuen utilitzant l'esport com una eina de construcció simbòlica separatista. Impulsen estructures vinculades a la internacionalització de les seleccions catalanes i la projecció exterior d'una identitat política del Govern. I aquí tornem a veure la mateixa pressió de sempre. Pel separatisme, l'esport no és només esport. Ho hem dit moltes vegades: És una eina política. I mentre financen aquestes estructures simbòliques,

molts clubs modestos continuen sobrevivint gràcies al sacrifici de les famílies i voluntaris que no demanen oficines exteriors ni propaganda institucional, només demanen poder continuar obrint una temporada més.

Senyor conseller, les elits polítiques acaben desconnectant-se de la realitat quan només parlen entre elles. I aquests pressupostos creiem que reflecteixen exactament això. Mentre el carrer demana un esport accessible, suport al teixit base, menys burocràcia, el Govern respon amb més estructura política, més propaganda i més ideologia.

Des de VOX defensem una idea que és molt diferent de l'esport. Creiem en un esport basat en el mèrit, en l'esforç, la disciplina, la salut, la superació personal, un esport que uneixi, un esport que sigui accessible, un esport que torni a posar al centre els clubs, els esportistes, els entrenadors i les famílies, no els gabinets polítics. Per això, des del grup parlamentari de VOX presentarem una esmena a la totalitat a aquests pressupostos, perquè Catalunya no necessita una conselleria de propaganda esportiva. No necessitem una conselleria que ja hi estigui, sinó que sigui realment al costat del teixit esportiu. El que necessiten és que els recursos arribin als camps, arribin als pavellons i arribin a les famílies que cada cap de setmana sostenen l'esport català.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Ara és el torn del grup parlamentari de Comuns. Té la paraula el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president en funcions. Bé, fa uns mesos que vam posar sobre la taula un primer acord pressupostari amb el Govern i aquell acord no va prosperar perquè no hi havia una majoria suficient per aprovar-los, aquests pressupostos, però les necessitats del país, evidentment, no van decaure amb aquell tràmit. Les urgències continuaven sent les mateixes: serveis públics, habitatge, mobilitat, transició ecològica, treball digne, cohesió territorial i democratització de les institucions.

I ara, avui, som en un escenari diferent. S'obre una nova oportunitat perquè Catalunya tingui pressupostos i perquè aquells compromisos que vam treballar

llavors no quedin només en un document, sinó que passin del paper a l'execució. Aquests pressupostos arriben en un moment important pel país. Després dels darrers comptes aprovats el 2023, el projecte situa la despesa de la Generalitat en 49.162 milions d'euros, un màxim històric i que és un 22,8 per cent més que els darrers pressupostos aprovats. També preveu una inversió pública de 4.146 milions d'euros, una xifra prou rellevant que permet mantenir la capacitat inversora pròpia i, sobretot, compensar el que és la finalització dels fons Next Generation.

Per tant, aquest no és un debat menor ni és un simple tràmit pressupostari. Parlem d'uns comptes que poden marcar el rumb de tota la legislatura i que han de servir per donar resposta a necessitats immediates, però també a preparar Catalunya per als reptes dels propers anys. El Govern presenta aquests pressupostos al voltant de tres grans prioritats, com són serveis públics, habitatge i inversió. Nosaltres compartim que aquests han de ser els eixos centrals, però afegim una exigència política clara: que tingui una orientació social, ecològica i territorial, que serveixin per reforçar la capacitat pública, per reduir desigualtats, per equilibrar el país i per afrontar la transició ecològica amb garanties.

La inversió pública no pot ser només més obra, ha de ser també més drets. L'habitatge no pot ser una partida pressupostària, ha de ser un parc públic, lloguer assequible, rehabilitació i capacitat d'intervenir davant de l'especulació i els serveis públics no poden quedar-se en grans titulars. Han de traduir-se en més professionals, més qualitat, més accessibilitat i més garanties per a la ciutadania.

Per nosaltres, doncs, la pregunta no és només quant creix el pressupost, quina és la xifra. La pregunta decisiva per a nosaltres és: Cap a on creix? I aquí és on els acords pressupostaris tenen un paper fonamental. Els acords signats amb els Comuns i Esquerra Republicana tenen un impacte de prop de 4.700 milions d'euros per al període 26-30. Això vol dir que la negociació no ha estat decorativa. Ha servit per orientar una part significativa dels comptes cap a compromisos socials, territorials i de futur.

És evident que aquests pressupostos no són –també ho deia la diputada d'Esquerra Republicana, per ells– no són els pressupostos que els comuns hauríem fet íntegrament, però sí que incorporen aquelles mesures que hem treballat, que hem

negociat i que hem defensat perquè el país avanci amb una direcció més justa. Per exemple, en habitatge parlem de més parc públic, més ajuts al lloguer i compra pública, rehabilitació i més eines per als ajuntaments. Amb mobilitat parlem de mantenir bonificacions de la T-Usual i la T-Jove, reforçar autobusos, avançar en rodalies, tramvies, trens trams i transport públic territorial. En transició ecològica, de l'adaptació climàtica, l'agència de la natura, l'energètica, les comunitats, la gestió de l'aigua, la biodiversitat i l'economia circular.

I també és especialment important en altres termes, que aquests pressupostos incorporin una disposició addicional per blindar recursos i garantir que aquells projectes previstos pel 2026 puguin tenir continuïtat més enllà del mes de desembre. I aquesta qüestió és per nosaltres clau, perquè moltes de les polítiques que defensem no es poden improvisar ni executar en pocs mesos. Ara bé, blindar crèdits ha de voler dir blindar els compromisos i blindar compromisos vol dir calendari, execució i rendició de comptes, i també a la Conselleria d'Esports. Perquè uns pressupostos no es jutgen només el dia en què s'aproven. Es jutgen quan les mesures arriben a la vida quotidiana de la gent.

Per això avui venim a defensar que les mesures que hem arrancat s'incorporin als comptes, tinguin recursos, tinguin calendari i s'executin, perquè els pressupostos només tenen sentit si acaben millorant la vida quotidiana de la gent. No ens conformem, doncs, amb uns pressupostos de xifra rècord. Volem que siguin uns pressupostos de drets rècord, en tot allò que hem anomenat: habitatge, serveis públics, en mobilitat, en transició ecològica, en treball digne, en cohesió territorial i també en polítiques d'esports. Els recursos hi són. Els compromisos hi són. Ara el que cal és que el Govern compleixi.

I, en l'àmbit dels esports, les mesures pactades poden semblar més petites si les comparem amb altres grans partides pressupostàries, però tenen un valor social important. Com deia abans, per nosaltres no és tan important la xifra, sinó a què dediquem els recursos. Perquè l'esport no és només competició. L'esport és salut, és educació, és cohesió social, és convivència, és igualtat i és comunitat. Per tant, és tot allò que defensem que han de ser aquests pressupostos.

Quan parlem d'esport de base, parlem d'una xarxa quotidiana que arriba a tots els barris, pobles i ciutats del país. Parlem de clubs petits, d'entitats locals, de famílies, d'entrenadors i entrenadores, de voluntariat, d'infants i joves que troben en l'esport un espai de relació, d'aprenentatge i, sobretot, també de pertinença. I això és una política pública de primer ordre. Per això hem pactat finançar amb caràcter plurianual, i s'hi referia el conseller, el teixit esportiu local amb l'objectiu d'estabilitzar clubs petits i esports de base: estructura mínima, tècnics, espais i assegurances amb condicions de transparència, d'inclusivitat i de convivència. I aquesta mesura és important, perquè molts clubs petits viuen en una precarietat permanent. Depenen de les quotes familiars, del voluntariat, de subvencions incertes any rere any, d'instal·lacions insuficients i de costos cada cop més creixents. I malgrat això, la tasca social que fan és enorme. Mantenen activitat als barris, generen hàbits saludables, acompanyen els infants i adolescents i creen vincles comunitaris i, sobretot, prevenen desigualtats.

Si volem que l'esport sigui realment un dret i no un privilegi, cal donar estabilitat al teixit esportiu local. No podem continuar exigint a clubs de base que facin funcions socials, educatives i comunitàries sense garantir-los un suport mínim, estable i previsible. I també és important que aquest finançament incorpori condicions de transparència, inclusivitat i convivència. El suport públic ha d'anar lligat a valors públics. Això vol dir clubs oberts, democràtics, segurs, lliures de discriminacions i compromesos amb la igualtat. Vol dir que els diners públics han de servir per ampliar drets, no per reproduir exclusions.

El segon gran eix és la igualtat efectiva i l'esport femení. Hem pactat impulsar ajuts condicionats a plans d'igualtat, donar suport a equips femenins i promoure programes de lideratge per entrenadores, àrbitres i directives. I aquí cal ser molt clars. No n'hi ha prou amb celebrar l'esport femení quan guanya títols o apareix als mitjans. La igualtat no s'aconsegueix només amb un reconeixement simbòlic. Cal pressupost, estructura, horaris dignes, vestidors adequats, equips femenins referents, entrenadores, àrbitres i dones en els espais de decisió. Durant massa temps, l'esport femení ha hagut d'avançar amb menys recursos, menys visibilitat i pitjors condicions i, en definitiva, més obstacles. Per això, condicionar ajuts als plans d'igualtat és una manera concreta de dir que la igualtat també s'ha d'exigir, finançar

i avaluar quan és amb diners públics. A més, els programes de lideratge per entrenadores, àrbitres i directives són essencials si volem transformar de debò l'estructura esportiva. No es tracta només de que hi hagi més nenes i dones practicant esport, que també. Es tracta que les dones puguin dirigir, arbitrar, entrenar i gestionar clubs i, en definitiva, prendre decisions sobre el món de l'esport.

I aquest bloc també connecta amb les actuacions territorials concretes que hem incorporat a l'acord. Per exemple, l'adequació i millora del camp de futbol de l'AISS a Barcelona, utilitzat pel futbol base de la UESA

Fitxer 19CE7

amb la substitució dels vestidors i les baranes de protecció del terreny de joc, i també amb la construcció d'una coberta a la pista poliesportiva del CEIP Àngel Guimerà a Pallejà, amb una inversió estimada de 400.000 euros per compensar la manca de gimnàs al centre. Aquesta situació té una dimensió educativa i esportiva molt clara: garantir que els infants puguin fer activitat física en condicions dignes, independentment de les mancances històriques de l'equipament. Això són polítiques públiques. I aquestes actuacions poden semblar petites al costat de les grans xifres pressupostàries o de grans infraestructures, però no ho són per a les comunitats que les utilitzen cada setmana. Uns vestidors dignes, una pista coberta o un camp en bones condicions marquen la diferència entre tenir activitat esportiva estable o tenir un equipament que no respon a les necessitats reals del barri, del poble o de l'escola. Per això defensem que l'esport popular necessita dues coses alhora: finançament estructural i equipaments dignes. Sense clubs estables no hi ha activitat, ho sabem, però sense espais adequats tampoc hi ha aquell dret efectiu a la pràctica esportiva.

En definitiva, el bloc d'esports respon a una idea molt clara: l'esport de base, l'esport popular és política social en moviment, és salut comunitària, és educació en valors, és igualtat entre dones i homes, és inclusió de persones amb orígens, capacitats i realitats diverses, és convivència als barris i pobles, és prevenció de l'aïllament i de les desigualtats, és dret dels infants i joves a créixer amb l'activitat física i amb vincles comunitaris. Això és el que defensem, un esport que no depengui només de l'esforç de les famílies i del voluntariat, sinó que tingui un suport públic estable; un esport on

cap persona hagi de demanar permís per tenir les mateixes oportunitats i un esport arrelat al territori, als clubs, a les escoles i als barris. Perquè invertir en esport de base no és una despesa menor, és invertir en salut, en igualtat, en educació i en comunitat. I per això celebrem que aquests pressupostos facin aquesta inversió en esport de base i, en definitiva, en esport popular.

Gràcies.

[#02.02]

Gràcies.

Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula el seu portaveu, José Ignacio Aparicio Ciria.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, president en funcions. *(L'orador riu.)* Ja esperem que sigui el president de veritat. Gràcies, president de veritat. *(L'orador riu.)*

Gràcies, conseller, per la seva compareixença i per l'exposició del pressupost del Departament d'Esports, de la conselleria. Gràcies també al secretari general i a tot l'equip que l'acompanya, perquè darrere d'un pressupost hi ha xifres, evidentment, però també hi ha feina, prioritats, decisions i una determinada manera d'entendre el país.

Avui tornem a parlar de pressupostos i ho fem després d'un primer moment en què aquests comptes no van poder tirar endavant. Però avui el context és diferent. Avui tenim una oportunitat real perquè Catalunya deixi enrere la pròrroga i pugui disposar d'uns pressupostos bons, necessaris i útils. I això és possible gràcies a l'acord entre el Govern, Esquerra Republicana i els Comuns, un acord que vull posar en valor perquè en política els acords no són una feblesa, són una fortalesa, són la manera de fer avançar el país quan hi ha voluntat de sumar, de dialogar i de posar les necessitats de la ciutadania per davant del soroll. Mai uns pressupostos arribaran a destemps si els pressupostos són bons, i portem dos anys sense nous pressupostos, sí, però amb molta, moltíssima feina feta, i ara amb més diners dels que mai hem tingut pressupostats.

Aquests pressupostos expressen precisament això, una voluntat d'estabilitat, d'ambició i de mirada llarga. Aquests comptes situen Catalunya davant d'una oportunitat clara: passar del debat a l'acció. Parlem de més de 13.000 milions, pràcticament 14.000 milions, en Salut, de més de 8.000 milions en Educació i Formació Professional, de més de 4.000 milions en Drets Socials i Inclusió i de pràcticament 2.000 milions en Habitatge, la xifra més alta de la història, a més de 4.146 milions en inversions del sector públic. Per tant, no estem davant d'un pressupost improvisat ni expansiu sense criteri. Estem davant d'un pressupost que combina ambició i responsabilitat, que reforça el present, però que també prepara el futur. I en aquest marc general, l'esport ocupa un lloc que fins fa poc no havia ocupat mai. Per primera vegada, Catalunya té una conselleria d'Esports. Això ja és per si sol una decisió política de gran importància, però aquesta decisió no es queda en organigrama ni en representació. Es tradueix en pressupost, en línies d'actuació i en capacitat de desplegament. No és només un canvi administratiu, és un canvi de rang polític, un canvi que sí que és ambiciós. Durant massa temps, l'esport ha estat vist com una política complementària, com una qüestió d'oci, de competició o d'associacionisme. I és tot això, però és molt més. Per això aquest pressupost és tan rellevant, perquè dona múscul a una idea que compartim molts: l'esport ha de formar part del nucli dur de les polítiques públiques. El Departament d'Esports passa de 83 milions d'euros el 2023 a més de 140 milions el 2026. Això representa un increment de 61 milions, un 73,1 per cent més. És el creixement proporcional més alt de tots els departaments de la Generalitat de Catalunya. Aquesta és una dada molt important, però també ho és la manera com es planteja aquest creixement, perquè el pressupost no és útil només perquè creixi. És útil si arriba, si es pot executar, si el sector el pot gestionar i els clubs, les federacions, els consells esportius, els ajuntaments i les entitats poden convertir aquests recursos en activitat real, en serveis reals i en millores reals per a la gent. Per això crec que aquests comptes tenen una virtut important: són ambiciosos, però també són responsables. Volen posar més recursos al servei de l'esport, però també volen acompanyar el sector, professionalitzar-lo i fer més fàcil la gestió. Aquest és un punt clau, perquè moltes vegades les entitats no necessiten només més diners, també necessiten menys traves, més claredat, més suport i una administració que ajudi a fer les coses

més fàcils. Un dels grans exemples és el pla de xoc d'instal·lacions esportives, n'hem parlat ja, un pla de 120 milions d'euros, una mesura concreta, tangible i molt necessària. Durant molts anys, molts ajuntaments han sostingut pràcticament sols el manteniment de les instal·lacions esportives i això ha generat dèficits importants en pavellons, en camps, en piscines, en vestidors, en accessibilitat, en eficiència energètica, en seguretat i en funcionalitat. I això és especialment important als municipis petits i mitjans, allà on una instal·lació esportiva és molt més que un equipament, és un punt de trobada, és activitat, és convivència, és poble.

També és molt important el suport al teixit esportiu. Catalunya té una xarxa esportiva extraordinària. Tenim clubs, federacions, consells esportius, entitats i ajuntaments que cada dia fan possible l'esport. En aquest sentit, les federacions disposaran de més recursos. I això és important, perquè les federacions sostenen competicions, llicències, calendaris, tecnificació, formació i estructura esportiva, però també és important que aquests recursos vagin acompanyats de més professionalització i de més capacitat de gestió. Els consells esportius també guanyen estabilitat i això és fonamental, perquè són una peça clau per entendre l'esport escolar i l'esport de proximitat. Donar-los una mirada plurianual, com ha comentat el conseller, vol dir permetre'ls planificar millor, reduir incertesa i treballar amb més continuïtat. I els clubs també veuen reforçat el seu suport. Els clubs són la base quotidiana del sistema. A vegades parlem de grans esdeveniments, de grans centres o de grans competicions i és lògic, però el sistema esportiu comença molt abans. Comença al pavelló municipal, al camp del barri, a la piscina comarcal, a la pista d'atletisme, a l'entitat que organitza entrenaments a la tarda i al consell esportiu que fa possible que milers d'infants practiquin esport en edat escolar. Aquest és un dels grans valors del pressupost: reforçar la base. I aquí vull destacar especialment l'esport escolar. L'esport escolar és una política educativa, és una política de salut i és una política d'igualtat. Permet que els infants provin diferents esports, permet no encasellar-los massa aviat, permet descobrir habilitats, aprendre a conviure i fer el pas cap a l'esport federat amb més criteri i amb més naturalitat. A més, Catalunya té muntanya. Tenim muntanya, natura, neu, camins i espais oberts i tenim una gran oportunitat per vincular escola, activitat física i medi natural. Aquest és també un esport de futur, un esport que connecta amb nous hàbits, amb la sostenibilitat, amb el territori i amb

una manera més àmplia d'entendre l'activitat física. Un altre eix fonamental és l'esport femení, que no transformació feminista de l'esport, i aquí hem de ser molt clars: l'esport femení no necessita només reconeixement quan arriben els èxits, necessita recursos, estructura, visibilitat, oportunitats i lideratges. No es tracta només de celebrar els èxits de les nostres esportistes, com han dit, quan arriben a l'elit, es tracta de garantir que moltes més puguin arribar-hi si volen i que moltes més puguin practicar esport en condicions d'igualtat encara que no vulguin competir al màxim nivell. L'esport femení no és una quota, és justícia, és talent, és referents i és país.

També vull destacar una política que em sembla especialment transformadora: la prescripció esportiva. Durant anys hem dit que l'activitat física és salut i és veritat, però ara fem un pas més: no només recomanar activitat física, sinó prescriure activitat física. Això vol dir connectar esport i sistema de salut, vol dir que l'activitat física pugui formar part d'un itinerari real de benestar, vol dir treballar amb els CAPs, amb els ajuntaments, amb els patronats esportius, amb els clubs i amb els recursos municipals.

Pel que fa a l'alt rendiment, també crec que el pressupost marca una direcció encertada. L'alt rendiment modern no és només entrenar més, és entrenar millor, cuidar millor, acompanyar millor i entendre l'esportista com una persona completa. Projectes com el que ha esmentat el conseller, l'ARC 360, van en aquesta línia: posen efectivament l'esportista al centre, no només en el moment de competir, sinó també en el procés de tecnificació, en la preparació, en la carrera esportiva i també en la retirada.

Finalment, vull destacar la dimensió de país que incorporen aquests pressupostos. L'acord pressupostari reforça dues qüestions importants: el català a l'esport i els valors de l'esport. El pressupost incorpora més de 10 milions d'euros per reforçar la presència i l'ús social del català en l'àmbit esportiu i un milió d'euros per promoure els valors de l'esport. I això, malgrat el que diguin alguns, és molt important. Defensar el català a l'esport no és imposar res, és garantir que la llengua pròpia del país tingui presència real en un dels espais més potents de convivència. I al costat de la llengua, els valors. Els valors de l'esport no poden quedar només en un cartell a l'entrada

d'un pavelló, han de ser programes, criteris, formació i política pública. Han de ser convivència, respecte, igualtat, joc net, esforç, compromís i comunitat.

I acabo amb una reflexió. En aquesta comissió sovint parlem de necessitats molt concretes: un pavelló que cal reformar, una entitat que necessita suport, una competició que vol créixer, un municipi que no hi arriba, un col·lectiu que demana oportunitats, una instal·lació que ha quedat petita o una política que cal reforçar. Tot això és legítim, tot això és necessari. Però tot això sense pressupost queda en declaració d'intencions. Avui tenim l'oportunitat de transformar moltes d'aquestes demandes en polítiques públiques reals. Tenim l'oportunitat de consolidar la conselleria d'Esports, de donar estabilitat al sector i d'enviar un missatge clar al país: l'esport importa, l'esport educa, l'esport cuida, l'esport cohesiona i l'esport també construeix Catalunya. Per això demanem responsabilitat, altura de mires i voluntat d'acord. Catalunya necessita pressupostos, l'esport català necessita pressupostos i aquests pressupostos són una eina útil, ambiciosa i necessària per continuar avançant.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat.

És el torn ara de nou del conseller, amb uns trenta minuts per contestar.

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

En seran menys. Gràcies, president. Gràcies.

Primer de tot, gràcies a totes les aportacions de tots els grups. Intentaré resumir. Hi ha moltes coses que són comuns en moltes respostes, així que intentaré no allargar-me tot el temps, però sí intentar que tothom es senti respost.

Començant pel grup de Junts, per nosaltres és important que el pressupost, de l'anterior que vam presentar a ara, creixi aquest pràcticament un deu per cent amb aquests 10 milions. Per nosaltres és important, és un salt qualitatiu. Altres departaments no ho poden dir, perquè els nostres són del 2026. N'hi ha altres que és durant el període 2026-30, l'aportació econòmica. La nostra és per al 2026, és a dir, per nosaltres és un salt qualitatiu en un camp que ja hi creïem, com és el camp

del català, de l'ús del català a l'esport. Jo dic que ja hi creïem perquè era molt clar el que els hi he explicat de les retransmissions esportives, per exemple, que era una aposta des del principi nostra, independentment del pressupost. Per tant, per nosaltres és una molt bona notícia créixer aquests 10 milions.

Com que vostè em parla de... I parteixo de la base, i a més, això ho sap personalment, de que moltes de les aportacions que a vegades ens fa són molt positives i les tenim en compte. Ha passat amb allò dels gimnastes, per exemple, que explicàvem abans. Però a vegades és massa reiteratiu en temes que ja estem fent. Llavors, no entenc... Puc entendre d'altres grups que em vinguin amb això, però em costa d'entendre que, com vostè diu, no fem polítiques transformadores, com són la millora de les instal·lacions esportives. És una aposta molt clara del departament, perquè ja feia vint anys que això no passava. Tant de bo s'hagués fet abans. Tant de bo s'hagués fet abans, quan hi havia altres grups que governaven. Crec que és segurament una –una– de les polítiques més transformadores dels últims temps en matèria esportiva.

A tots ens agradaria créixer més. Jo crec... Jo estic molt content amb el pressupost. Estic content amb el pressupost perquè també hi ha aquest punt de responsabilitat que els grups em demanen. Els grups de... La capacitat de donar resposta de manera efectiva, aquesta capacitat de gestionar i també no posar en compromisos, a vegades també, com dèiem abans, federacions i clubs, perquè als tràmits els hi costa molt, a vegades, donar-hi resposta, també per culpa nostra. També, una part, per culpa nostra.

L'horitzó de l'u per cent? Evidentment. No sé quan. Soc realista, també. Soc una persona pragmàtica. Però crec que és un bon pressupost.

Fitxer 19CE8

També li dic: crec que és un bon pressupost per tenir un creixement sostenible, que és el que necessitem. I els nostres eixos fonamentals, com vostè mateix ha dit la paraula «eixos fonamentals», és que formen completament part del que nosaltres fem i tenim dintre dels nostres plans estratègics. Perquè vostè, quan ha dit els eixos fonamentals, ha dit, millora d'instal·lacions, burocràcia i esport femení, com els tres

grans. És que ja ho fem. I aquestes són apostes, a més a més, dels propers anys, no només el 2026, sinó del que queda de legislatura, com a mínim, en matèria de política esportiva.

Respecte a les instal·lacions, que sí que és veritat que vostè ha dit millora d'instal·lacions, i també instal·lacions noves, jo crec que tots hem d'entendre en quin mapa estem. Tenim més de 23.000 instal·lacions esportives. Són moltíssimes i és molt difícil a vegades donar resposta a tot el que necessita la gent que després, en el seu dia a dia, ha de fer el manteniment. Hem de ser responsables a l'hora de fer instal·lacions noves. Que calen? Sí, sota aquest criteri que els deia abans, però també hem de ser conscients que no ens pot tornar a passar el que ens ha passat els últims vint anys, que és que les instal·lacions, que al final són els usuaris, els clubs, el que dèiem, les famílies, el pes que recau sobre elles, també sobre els ajuntaments ha recaigut una responsabilitat massa gran en els últims anys. I jo ho he viscut en primera persona. I molts de vosaltres esteu vinculats a un municipi o heu estat a un govern municipal o a una oposició municipal. I sabeu el que significa el manteniment d'una instal·lació esportiva quan el nivell d'usuaris ha pujat tant –per sort– els últims anys. Per tant, hem de ser responsables i crec que el que estem fent i el que hem fet amb el pla de xoc d'infraestructures és segurament una de les millors polítiques públiques que hem fet els últims anys en matèria esportiva.

Després, ja parlant una mica més... Evidentment, nosaltres tenim, conjuntament amb política lingüística –la part aquesta que vostè ha mencionat també–, tota la part de coses que hem fet amb Esquerra. Hem estat asseguts a la taula en política lingüística, sobre quines polítiques i sobre quin seria el destí d'aquest nou acord, d'aquests 10,3 milions. I estan totes consensuades amb ells i formen part, evidentment, jo crec que totes, d'un full de ruta molt clar. Com tots vostès també han dit, el català ha de ser una eina inclusiva, una eina transformadora i enriquidora de la nostra gent, com deia.

El compromís amb l'Oficina de Seleccions Catalanes hi és. Tenim un punt pràcticament tancat d'acord amb Esquerra Republicana, perquè és un dels acords d'investidura, però pel camí també ho he dit, nosaltres hem anat fent coses. Creiem molt en què l'esportista català, en tots els seus nivells, ha d'estar més ben cuidat del

que ha estat els últims anys, segurament, en el seu dia a dia. Ho hem fet amb les seleccions catalanes que han participat en el CESA, portant el CESA aquí, fent-ho una mica més útil, intentant treballar per tornar a engegar projectes que eren xulos. Per exemple, la selecció de bàsquet absoluta catalana d'aquí un mes tornarà a jugar després de tres anys sense jugar i jugarà contra Gran Bretanya al Nou Congost. És una bona notícia, televisada també. Per tant, hem anat fent feina i evidentment hi ha aquest acord d'investidura que complirem, com ja els vaig dir, i aquest pressupost és una bona notícia també pel desplegament d'aquesta oficina.

Amb el tema de la prescripció, que jo crec que vostès valoren molt positivament, com m'ha dit, sí que hi ha un increment d'aquest desplegament. Ja li hem dit que passàvem de 300 mil euros i escaig a 770 mil euros i escaig. Nosaltres ara el que necessitem és que aquest desplegament sigui efectiu i també rebre exactament les dades de tot el que ens aporta aquest primer desplegament per després saber fins a on serà, o podria arribar a ser, aquesta dimensió econòmica que ara desconeixem, però que ens donarà tot aquest primer desplegament una sèrie de dades que ens servirà per optimitzar el futur del que nosaltres pensem que ha de ser una política de país, que és que l'activitat física millori la salut de les persones en aquest país.

Més o menys, jo crec que estem molt més alineats, segurament, del que pensen moltes polítiques, però també fa falta creure que el que estem fent o engegant ja va en aquest sentit. Ja estem fent coses en aquest sentit.

Respecte a Esquerra, nosaltres estem molt agraïts, no només pel fet que ens puguin donar suport en el tema pressupostari, sinó amb l'entesa i també la comprensió per intentar, primer, arribar a acords i, segon, fer un seguiment real de les polítiques que desplega l'ajuntament i també veure que anem en la mateixa línia. Quan vostès parlen d'esport femení, que ja ho havíeu engegat vosaltres, nosaltres hi creiem i hi apostem. Quan nosaltres parlem de millora d'instal·lacions, vostès també hi creuen i s'hi sumen. Vull dir que jo crec que aquesta feina d'entendre el que realment fa falta al dia a dia del teixit esportiu català és necessària i es necessiten suports per tirar-la endavant, i el seu suport per a nosaltres és molt agraït perquè crec que va en la mateixa línia de tot el que tenim. Que tenim deures pendants? Evidentment, sí. Evidentment, sí. Com hem parlat abans, no fa falta repetir, amb el tema de l'oficina

de les seleccions catalanes. També, evidentment, el recolzament encara més gran a tot el que és el teixit esportiu. Hem millorat les subvencions amb pràcticament un vint per cent, algunes més d'un vint, altres arribant quasi al vint, de federacions, de clubs, d'impacte, però evidentment hem de tenir encara més ambició. I també creiem en la responsabilitat que vostè ens demana a l'hora d'execució i per això aquest pressupost per a nosaltres és ambiciós, ja li he dit abans, però tampoc creiem que, si anés molt més enllà, la capacitat de resposta que tindríem nosaltres podria ser efectiva. Per això creiem que és una xifra bona, ambiciosa i que podem arribar a executar. També, vostè parlava de l'objectiu de l'horitzó de l'u per cent. Completament d'acord. Tan de bo, jo soc el primer que m'agradaria arribar a aquest percentatge, però amb la responsabilitat de saber que per molts diners que ens donessin ara, també poder executar-ho no seria fàcil i que hem d'anar intentant assolir a poc a poc cada vegada objectius una mica més ambiciosos per intentar arribar el més a prop d'aquestes xifres.

Nosaltres anem seriosament, ja quan vostè parlava... I a més, nosaltres, creiem també d'una part en turisme esportiu, ja ho ha vist. No és turisme esportiu només pensat en els esdeveniments, que també. Ja hem parlat moltes vegades dels tres nivells que a nosaltres ens agrada, com és l'impacte local d'una cursa de muntanya, d'una cursa petita, que arrossega gent territorialment d'un lloc molt concret, que això ho tractem amb les subvencions d'impacte. I per exemple, aquí també hi ha una millora substancial en l'àmbit de percentatge de les subvencions d'impacte, sinó també dels impactes dels esdeveniments d'un nivell mitjà, com pot ser a escala catalana o que pugui arrossegar gent d'altres parts de l'Estat, o una mica a escala internacional, que això ho tenim també, jo crec, molt clar en el nostre ADN, que ho volem i ho volem de manera més territorial perquè hi hagi equilibri territorial. Sempre ho hem dit, que Barcelona és un gran motor, però a vegades competicions intermèdies no tindrien cap sentit dins de Barcelona i tindrien molt de sentit a Lleida, a Tarragona, a Girona i així ho estem fent. I evidentment, els grans objectius, que són els grans esdeveniments esportius, però sempre amb la responsabilitat, com vostès ja saben, que hi hagi una implicació social i un calendari clar en l'àmbit esportiu que pugui beneficiar els clubs d'aquell esport en concret i aquelles federacions que poden treballar per portar aquests esdeveniments esportius.

I anem seriosament quan li ho dic també... Perquè per això serveix una conselleria, i aquest matí ho deia primer quan presentàvem les dades de l'Observatori de l'Esport, de l'impacte de l'economia de l'esport català. Amb això jo he sigut molt clar des del primer dia, a la taula de govern, de dir: de la taxa turística, nosaltres en mereixem una part i no m'aixecaré de la taula fins que algú em digui que una part – no sé quina, tampoc vull entrar a valorar percentatges– vindrà cap a Esports per generar, a més a més, aquest circuit de tornar a pagar un fi, tornar a pagar un cànon, d'ajudar a les subvencions d'impacte, als territoris petits, als clubs petits, perquè sabem que també és una forma de finançament per a ells i que això ha sigut, i la Conselleria d'Economia –a qui estic molt agraït– ho ha cregut, i hi haurà una part que vindrà cap a nosaltres. Així que, en definitiva, agraïts per la seva comprensió. Crec que anem molt alineats i ara espero, a més a més, aquesta part de fiscalització i de pressió, que a nosaltres ens va molt bé treballar sota pressió, a vegades per intentar veure que anem bé i que podem anar executant totes les línies.

Respecte al Partit Popular, jo, sincerament –també li dic amb el cor a la mà–, crec que vostè sap d'esport i podria plantejar coses molt positives. N'estic convençut perquè el conec personalment, o pel poc que el conec personalment, tinc aquesta sensació. Potser m'equivoco, eh? I m'agradaria també sentir propostes més enllà només de la bonificació fiscal, que és la de sempre. Perquè al final, a mi, que em parli de les eleccions andaluses, que em parli dels processos que estan judicialitzats... Crec que podria ser molt més útil. Això potser ho ha de deixar per a algú altre. I jo crec que –igual que li he dit al grup de Junts– ens aniria molt bé que entre tots, ja que hi ha una conselleria –que potser algun dia la porten vostès–, que aquesta conselleria pogués tirar endavant i entre tots puguem enfortir-la al màxim possible. I crec que les seves aportacions serien molt més positives que no fer un trasllat únicament polític de tot el que està passant al país.

De totes maneres, nosaltres creiem també en una part d'aquesta part fiscal, però sempre d'una manera progressiva, evidentment. És una cosa que amb la consellera hem parlat més d'una vegada i que hem de tractar en un futur. Aquest any hem tingut molts temes damunt de la taula, que ja sumaran –parlem de llei de mecenatge, parlem de prescripció, de com podem intentar ajudar a través de la prescripció, que també hi hagi unes bonificacions en programes municipals; és a dir, això també

significa un estalvi econòmic per a les persones que els prescriguin; és a dir, també hi ha una part econòmica de benefici-, però és un tema que hem de treballar i sempre des d'aquesta visió progressista. I evidentment, nosaltres, esperançats que la propera, més enllà d'habitatge, de sanitat, etcètera, etcètera, parli de temes realment esportius. Perquè coincidirem segurament en moltes coses, també.

Respecte al grup de VOX. És una mica incongruent per mi sentir que «si vostè sap dels clubs». Jo he estat quinze anys en un club al dia a dia, posant galledes perquè les goteres queien allà. Vull dir, crec que el conec bastant bé. Ho dic des de la humilitat, també. No vull semblar res. I crec que després, quan parla de si està al costat dels clubs, on parla d'estructures, macroestructures, crec que es confon i barreja coses que no són. I també li dic una cosa: quan parla d'estructures, tant de bo tinguéssim més estructures, nosaltres. Tant de bo tinguéssim més estructura, si és que tant de bo. Per poder desenvolupar realment les polítiques que volem dur a terme i executar el pressupost, i que aquest pressupost durant els anys va creixent, tant de bo tinguéssim més estructura. Estructura amb capacitat de treball, estructura amb capacitat d'execució, perquè tinguéssim realment efectivitat amb tot el nostre pressupost. Per tant, no confonem. Una cosa és estructura política, que és que no sé ni el que vol dir amb això, i una altra cosa és l'estructura real del departament, que hi ha com a departament, que és més que necessària. Igual que quan em diu el milió d'euros per la política de difusió. Tant de bo en tinguéssim més, perquè nosaltres el que volem, hi ha temes en què és clau que hi hagi una bona comunicació amb això. Per exemple, els discursos d'odi. És clau. És que és clau que hi hagi una bona comunicació, i aquests diners s'han d'enfocar cap aquí. Nosaltres ho hem fet i han servit per a això. Hem fet campanyes amb La Liga, campanyes pròpies, perquè arribi. Ho intentem també amb els clubs amb el tema d'assetjament, de detecció de possibles casos de *bullying*. Ho estem treballant amb Educació. Fan falta recursos, fan falta diners, en aquest sentit. Per fer un tríptic per a l'escola, per fer un QR amb un pòster quan entres en un pavelló, per fomentar tot el que vagi al voltant d'un tema tan greu com passa ara, que són els discursos d'odi. Tant de bo en tinguessin més, no ens arriba. Aquests no són per fer publicitat que vostè pugui considerar política, són realment perquè el que estem portant a terme o volem portar a terme moltes vegades a la gent no arriba. I no tot són xarxes socials, i no tot és comunicació a

través de TikTok, etcètera, etcètera. És també poder arribar als clubs, poder convocar els clubs, poder fer jornades als clubs sobre aquests temes, etcètera, etcètera.

I després, quan vostè em parla que fa falta a nivell...sobretot, nosaltres estem al costat dels clubs petits, de la gent que està al dia a dia. Nosaltres, quin és el nostre camí per intentar ajudar-los? A part d'escoltar-los, que ja ho fem. Són les subvencions. Les subvencions pugen un vint per cent. Les subvencions passen de setze a vint milions. Les d'impacte pugen més d'un vint per cent. La de clubs, igual. Aquesta és la nostra via. Aquesta és la nostra via. Nosaltres som gestors del diner públic, és el que fem amb les convocatòries de subvencions. No podem anar a donar diners discrecionalment, ni volem, evidentment. Sota uns criteris, les subvencions, evidentment, sota uns criteris molt clars, i a partir d'aquí, que millori el dia a dia d'aquestes persones. Tot això ho fem. Després em parla de la millora de les instal·lacions esportives. Però és que, torno a insistir. Tots em parlen de la millora d'instal·lacions esportives, que feia vint anys que no es feia res. Que feia vint anys que no es feia res i que per fi hi ha un pla de millora. I ja li ho dic, perquè també hi ha ajuntaments de tots els colors, i jo no he vist cap ajuntament –cap– d'almenys amb els que jo he parlat que m'hagi dit que no li agradava el pla

Fitxer 19CE9

de millora, tot el contrari. Tots, siguin del color que siguin, m'han dit que «ja era hora». I molts no eren del meu color polític. Per tant, crec que en això també coincidim. Estem d'acord.

Ens agradaria que de cara al futur això no tornés a passar i que no fos un pla i que el proper tardés vint anys? També. Si hi ha la conselleria, ja li asseguro, i espero, estigui qui hi estigui al capdavant, que això sigui una política recurrent, que es facin les diagnosis amb menys període de temps del que s'ha fet aquestes últimes i que a partir d'aquí puguem també tornar a crear línies de subvencions per a la millora d'instal·lacions esportives.

Respecte a Comuns, també tenim una visió compartida, molt semblant a lo mateix que ha dit Esquerra, en el sentit de responsabilitat. Crec que estem molt contents de

que tinguem el seu suport. Crec que és important per nosaltres millorar la vida de la gent. Moltes de les nostres polítiques van enfocades a això, entesa la millora de la gent com una millora a l'esportista, a la persona que vol fer activitat física i a la persona que simplement té una vinculació, sigui a un club, sigui a una federació, de la manera que sigui.

Creiem cent per cent en la igualtat i en el deure públic que tenim amb la igualtat, que nosaltres aquesta part..., que vostè quan ha dit això de la gestió, ja els hi he dit també amb els pressupostos que és necessari que hi hagi una aposta important perquè aquesta professionalització de les presidències de federacions sigui real, perquè és una de les maneres més clares de que la igualtat entri a les juntes de poder i que hi hagi aquesta visió també feminista i femenina de l'esport. Perquè, a més a més, el nombre d'usuaris i de llicències en esport femení encara creix en un percentatge molt més alt que el masculí a Catalunya.

Evidentment, els espais també entesos, també com vostè ha dit, no només com a instal·lacions esportives. Hem de tenir clar que el tema de la prescripció i la salut va molt vinculat també a espais que són oberts, espais que no són pròpiament un pavelló o una piscina, sinó espais a l'aire lliure, camins, muntanya, mar, etcètera, etcètera. I aquí coincidim cent per cent.

I, finalment, al grup del PSC, evidentment donar-li les gràcies pel seu suport, sempre incondicional. Nosaltres, les nostres polítiques, sempre hem volgut explicar-les molt bé, el nostre grup, i creiem que dins d'aquesta voluntat de responsabilitat que també ha dit el diputat, som ambiciosos, com ha dit, però també responsables, i coincidim molt amb aquesta visió. Un setanta-tres per cent de creixement és per estar-ne orgullós, encara que vinguem d'una secretaria general. Per mi és un orgull ser el departament que més creix, però també és una responsabilitat. I com vostè bé ha dit, hem de ser sempre ambiciosos, però sempre responsables.

I també aquesta visió d'acompanyament, que vostè ha dit, també ho ha dit Esquerra, també ho ha dit Comuns. És essencial acompanyar bé tot el nostre teixit associatiu. S'ha sentit poc acompanyat. Ja els hi deia: jo he estat en un club molts anys, en un ajuntament, i ens ha costat entendre a vegades el paper des de la Generalitat amb el món local o amb el món dels clubs, més enllà de ser una entitat subvencionadora,

però que és molt diferent. També entenc la part que abans era una secretaria general i ara és un departament, i aquesta és una diferència que també és important a l'hora de valorar tot el que ha passat prèviament. Però, com vostè deia, l'acompanyament és clar.

I les apostes de futur, com vostè ha dit, i la seva reflexió final, són oportunitats –són oportunitats. L'alt rendiment és una oportunitat, la prescripció és una oportunitat, la millora d'instal·lacions esportives és una oportunitat, i també una responsabilitat. I amb aquestes ganes i idea tenim de sentir-nos acompanyats pel grup parlamentari també.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Nou torn dels grups parlamentaris. Comencem pel Grup Parlamentari de Junts i la seva portaveu, la senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, agrair-li de nou les explicacions que ens han volgut donar, perquè no totes les han donat, i també agrair-li des del nostre grup parlamentari, però crec que parlo en nom de diverses federacions, el gest que han tingut en incloure el patinatge artístic al [04:35], també el gimnasta masculí, en aquest cas, que crec que era de justícia social fer-ho, perquè crec que si ens queixem de que l'esport femení no té els mateixos drets, l'esport masculí no podem deixar-lo fora en els casos que està en desigualtat.

Però també li faig una nova demanda, que és que hi ha la gimnàstica estètica de grup, que també necessita aquest reconeixement, en els casos i supòsits que sempre, evidentment, ho requereixin.

En tot cas, seré breu. He acabat parlant del català i vull tornar-ho a posar sobre la taula, perquè el que denunciem des de Junts per Catalunya és que el Govern no està actuant amb l'ambició ni amb la coherència necessària en aquest àmbit. I li explico un cas molt concret i molt ràpid que ja he posat de manifest en aquesta comissió i al Ple del Parlament, que és que en les mateixes institucions que depenen de la seva responsabilitat, en aquest cas podem posar d'exemple el CAR de Sant

Cugat, no utilitzen en tots els aspectes i en tots els entrenaments i en tots els tràmits ni totes les notificacions el català. Per tant, el que no podem fer és exigir reforços lingüístics a clubs, federacions, entrenadors, entitats, mentre el Govern no compleix en aquest aspecte.

Per tant, l'únic que demanem és que siguin coherents i que es creguin que el català és una prioritat també en el món de l'esport i també dins de la seva conselleria.

Quant als equipaments, nosaltres el que sempre hem dit és que no és suficient el pla de xoc d'infraestructures. Crec que fins i tot aquesta idea la podem arribar a compartir. Per una banda, no inclou tots els equipaments de Catalunya. I en segon lloc, podem parlar de la ciutat de Barcelona, però podem parlar també d'altres llocs del país, però especialment a Barcelona hi ha molts clubs que han hagut de tancar perquè no hi ha espais esportius on puguin desenvolupar la seva activitat esportiva, però també hi ha moltes modalitats esportives que no poden desenvolupar competicions perquè no hi ha prous equipaments esportius. Per tant, estic d'acord que s'ha de fer amb responsabilitat. Si s'han de construir nous equipaments, s'ha de fer i pensar-ho bé, però el que no podem negar és que necessitem equipaments esportius que donin resposta a aquestes demandes, que, a més a més, són unànimes, i és conegut i ens ho han vingut a explicar fins i tot en aquesta mateixa comissió.

D'altra banda, tampoc no ens ha contestat sobre les vint-i-nou actuacions detallades a la disposició addicional número 26 dels pressupostos de la Generalitat. D'on surten aquests 12 milions que destinen a aquestes vint-i-nou actuacions? O si estan condicionades a saldos pressupostaris. I si es poden executar en aquest 2026 i quin criteri han utilitzat per prioritzar aquestes actuacions i no d'altres actuacions i equipaments d'altres pobles del país que també tenien necessitats, i algunes fins i tot, com hem dit abans, més urgents que moltes de les que es detallen en aquest pressupost. Nosaltres considerem, com ja li hem dit abans, que el criteri és polític, però no ens ha contestat a aquesta pregunta.

I, en definitiva, Junts per Catalunya considerem que hem perdut una oportunitat per desenvolupar una política esportiva més ambiciosa i amb visió nacional. En primer lloc, perquè tenim aquest dèficit fiscal, que són 21.000 milions d'euros que se'n van

de Catalunya i no tornen. Per tant, tots aquests diners que se'n van i no tornen suposarien un increment per a aquesta política esportiva que creiem que Catalunya necessita i que creiem que aquests diners que ens pertoquen s'haurien de poder gestionar des d'aquí, al nostre país.

I, per altra banda, perquè aquests pressupostos no inclouen ni bonificacions fiscals, ni garanteixen la supervivència del model esportiu català, ni redueixen la càrrega burocràtica a clubs, entitats, consells i en tot el global del sector esportiu, ni tampoc hi ha cap impuls a les seleccions esportives catalanes.

I, per tot això, Junts per Catalunya considera que aquests pressupostos no són els que Catalunya mereix i per això hem presentat una esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn d'Esquerra Republicana de Catalunya, la senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Moltíssimes gràcies, president. D'entrada, volíem fer també algun comentari en relació amb intervencions que s'han fet al llarg de la rèplica dels grups parlamentaris i, en aquest sentit, agrair el protagonisme que ens ha donat avui a Esquerra Republicana tant Partit Popular com VOX i el reconeixement que ens fan de poder collar el Govern i influir en el Govern. Sembla que ara hagin descobert que Esquerra Republicana som independentistes.

La qüestió és que vostès no entenen que la nostra voluntat de construir un Estat propi és perquè és la manera de disposar des de Catalunya dels recursos, dels recursos econòmics que com a país generem, i és la manera de poder construir uns serveis públics, que és el que el país mereix. La seva proposta política només va d'imposició, de supeditació i d'un nacionalisme excoent. Quanta diferència i que lluny que estem.

I, per cert, també volia fer una referència en relació amb les polítiques que enforteixen i defensen la llengua catalana al món de l'esport. I ho hem dit al matí i no me'n puc estar de tornar-ho a dir ara en aquesta comissió, perquè el català és la

llengua pròpia de Catalunya i defensar el català no és anar contra cap altra llengua. És que és així de senzill i sembla estrany que ho hàgim de repetir. No va ni contra cap altra llengua ni molt menys tampoc contra el castellà.

Defensar-lo és defensar-lo, és defensar el català. I ho fem sobretot perquè és una eina de cohesió. Però, clar, és evident que VOX no està a favor del català com a eina de cohesió, perquè ells directament estan en contra de la cohesió. Viuen de la deshumanització, del populisme i de les *fake news* i de generar odi cap a una part de la població.

I, ara sí, conseller, no em podia estar de dir, perquè a vegades es diuen coses que si després no es comenten, doncs queden com si fossin veritats..., en tot cas, sí que li volia també fer algun comentari: celebrar els avenços que s'han fet. Vostè ha explicat també polítiques que s'han anat fent aquest últim any. En algun cas nosaltres n'hem estat còmplices o bé perquè ja ho havíem treballat des del Govern i han tingut continuïtat o perquè hem cregut que eren positives. També hem criticat o denunciat les mancances quan així era necessari. Alguns d'aquests avenços ara els han comentat: aquest reconeixement de les esportistes d'alt nivell, tant en el patinatge com en la gimnàstica. No me'n puc estar de dir-ho. Si no ho dic jo, el món del patinatge..., doncs, no podré presentar-me davant de la federació. Per tant també ho vull deixar dit.

Celebrem aquests avenços, però sí que li reiterem aquests deures pendents, que sabem que els entoma, com ara ja ha dit a la seva rèplica; aquests deures que passen per el desplegament i l'execució dels pressupostos. No se'ns escapa: estem pràcticament a les portes de juny, s'aprovaran al juliol aquests pressupostos; quedarà, doncs, la meitat de l'any per poder-los executar. Caldrà ser àgils, anar amb celeritat i poder garantir que l'any vinent es pugui també seguir desplegant allò que s'ha quedat en el tinter.

Tots aquests diners que van a federacions, clubs, consells, les inversions territorials també incloses en la disposició addicional, tot això s'ha de poder fer, i, per tant, ara vostès hauran de vetllar perquè això passi el més aviat possible. També la creació de l'oficina de les seleccions catalanes. Així ho vam acordar, així ho hem anat treballant. I, ara, com li deia abans, ja no hi ha excuses, tenim pressupost, podrà

estar dotada com es mereix. Per tant, emplaçar el més aviat possible poder fer aquest instrument que ens ha de servir també per projectar internacionalment l'esport català, per treballar pel seu reconeixement i perquè agafi també molta més envergadura.

Una altra d'aquestes qüestions pendents és el desplegament del pla d'impuls de l'esport femení, també hi han fet referència diversos grups i vostè també, i les accions vinculades a la llengua catalana, amb aquests 10 milions que van a fer-ho possible.

La clau de tot plegat és que totes aquestes qüestions són compatibles i s'han de poder fer a la vegada. I és també així de senzill. Ho diem per aquells que diuen «inverteixen en el català i no en els equipaments». No, també. I tant de bo disposéssim dels recursos que malauradament com a país no podem disposar per culpa de l'espoli fiscal per tal de poder invertir-hi més. Però tot ha de ser compatible. Nosaltres, com a mínim, vetllarem perquè tot pugui ser-ho.

I, finalment, doncs, reiterar el model d'Esquerra Republicana, que és d'enfortiment de l'esport català. Per cert, ja el govern del president Pere Aragonès va començar a fer les polítiques vinculades a la inversió en equipaments, amb aquell projecte que es va desplegar només la primera línia, que era per a municipis de menys de dos mil habitants. Després, vostès, evidentment, ho van entomar i ho van elevar al pla de xoc per a tots els equipaments, però sí que voldria fer aquesta puntualització necessària. Però aquest és el model d'Esquerra: enfortir l'esport català amb equipaments dignes, amb suport de federacions, consells i clubs, defensant la igualtat en l'àmbit de l'esport, i amb aquesta mirada transversal com vam treballar quan estàvem a govern i seguirem fent ara des de l'oposició.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, el senyor Pau Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Crec que l'ha sorprès una mica, conseller, que gairebé no li parléssim d'esport en la nostra intervenció. Però és que ja vam valorar aquest pressupost en esport en el seu moment, i, com li he dit abans, ja vam dir que un 0,2 per cent del total del pressupost en esport és insuficient i que queda molt lluny, queda molt marge, amb l'u per cent, que és el que reclama el sector.

Ja vam dir que el descongestionament del registre d'entitats i el pla de xoc per a instal·lacions estan bé. Evidentment podrien estar millor, però estan bé. I nosaltres, com pot veure, sabem posar en valor aquelles coses on hi ha avenços. Ja vam parlar també d'aquesta disposició addicional 26, que no està tan bé, i que un conjunt d'actuacions que en total sumen 15 milions d'euros, que en el conjunt del pressupost de la Generalitat és una quantitat petita, no es faran perquè hi ha altres prioritats i és una qüestió que nosaltres evidentment no podem compartir.

I crec que al llarg de la legislatura hem estat capaços i crec que en aquesta comissió hem presentat moltes propostes i hem parlat sempre

Fitxer 19CE10

d'esport i hem parlat des de millores en equipaments concrets. Hem presentat propostes també sobre la violència en l'esport, sobre grans esdeveniments esportius. Hem preguntat sobre el circuit de Bellpuig, sobre qüestions més tècniques en la contractació. Ens hem reunit, com pot comprendre, també amb infinitat de federacions, de clubs.

Per tant, hem demostrat el nostre compromís amb l'esport, més enllà del reduccionisme que ha volgut fer vostè amb aquestes qüestions fiscals que per nosaltres, evidentment, també són molt importants. Però és que vostès, conseller, ens han presentat exactament el mateix pressupost que fa dos mesos. Llavors, jo crec que ha d'entendre, ha de comprendre que és lògic que nosaltres vulguem explicacions i vulguem conèixer què és el que ha canviat. I en la qüestió esportiva, doncs, ja li he avançat que no ha canviat res. Perquè vostè és conseller de la Generalitat, oi, senyor Álvarez? Vostè ho és. Doncs entengui que els hi demanem explicacions, a vostès, que són els consellers, sobre les qüestions que fan i que

pacten amb altres grups polítics. Perquè, si vostès no ens donen les explicacions, qui ho ha de fer? –qui ho ha de fer?

Miri, i última reflexió. L'hi acaba de dir la senyora Vilalta, i és que ells són un partit independentista i volen totes les eines per fer la independència. Doncs vostès, consellers, els hi estan donant.

El president

Gràcies, diputat Pau Ferran Navarro. Disculpi que li he dit malament abans. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el seu portaveu, el senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, president. Gràcies, conseller. Des de que va començar la legislatura, vostè ens ha dit que crear aquesta nova estructura política, crear la nova conselleria, portaria unes millores, faria que es complissin tots els compromisos que tenia la Generalitat amb els clubs, amb les entitats. Però, al final, moltes vegades això s'ha quedat en paraules. Sí que hem vist els compromisos, sí que hem vist els plans, sí que hem vist les propostes, però el que no hem vist moltes vegades són els resultats. I s'empara constantment en que fa vint anys que no es feia re. Llavors, sí, però que durant vint anys no s'hagin fet les coses ben fetes no és excusa perquè ara les coses no es facin, i menys encara si ara hi han unes estructures que s'han posat, que financen els catalans, però que, com li dic, tantes vegades no arriben en els objectius i en els plans que ens plantejaven. Ens deia: «Als ajuntaments d'un i altre color els hi agraden molt els plans de millora de les instal·lacions i tal.» Segur que sí. Si jo fos alcalde i veiés un pla, segur que m'agradaria –segur que m'agradaria. Però, clar, si després això no es porta a la realitat, si això després no s'executa amb les subvencions... Han pujat un vint per cent. Estupend, que hagin pujat un vint per cent les subvencions. Però, què passa si després no arriben al moment que han d'arribar o directament no hi arriben?

Perquè vostè deia... Sí, evidentment, coneix el sector esportiu, ha estat en un club durant molts anys, però molts altres aquí hem estat també clubs durant molts anys. Jo concretament vaig estar en un a Sarrià de Ter que va acabar desapareixent perquè no rebia el suport de les institucions que necessitava. N'hi han molts que han

acabat així. I el que no volem, precisament, és que arribem a aquest punt. I sí, ampliaran els pressupostos, faran plans, però si no s'executen al final no servirà absolutament de re.

I, com que s'ha parlat molt de política lingüística, deixar clar que VOX *mai* ha estat en contra del català i VOX no estarà *mai* en contra del català –mai. (*Algú diu: «Mai.»*) No, no, els hi encanta repetir-ho. En canvi, vostès sí que han demostrat, cada cop que n'han tingut l'oportunitat, que estan en contra del castellà, perquè això és el que us mou. És exactament això. Perquè quan el català retrocedeix per una altra llengua no diuen re. El problema és quan els nanos parlen en castellà. I els diré una cosa: mai aconseguiran guanyar la batalla o la defensa del català mentre ho portin en una batalla lingüística, perquè no és una batalla lingüística; és una batalla demogràfica. I fins que no arribin a entendre això, mai faran re pel català. Tiraran diners a la escombraries que no serviran per a re, perquè la substitució demogràfica és real. I aquí és on hi ha el veritable problema del retrocés del català. No perquè els catalans el deixin de parlar, sinó perquè vostès estan substituint els catalans.

Gràcies.

(*Remor de veus.*)

El president

Ordre, si us plau, diputades. Per part de... (*Remor de veus.*) Ordre, molt honorable. (*Rialles.*) El Grup de Comuns renuncia al segon torn. I, per tant, com que no hi són ni el Grup Mixt ni el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, doncs, té la paraula el conseller. Ai, perdó, abans el Grup Parlamentari Socialistes. Té la paraula el seu portaveu.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, president. Bé, també és veritat que abans li havia dit que potser no feia el segon torn, però és només per reiterar el nostre agraïment.

Des del Grup Socialistes i Units per Avançar defensem aquests pressupostos acordats amb convicció. No perquè pensem que es resolen en un sol exercici tots els dèficits acumulats. Això no ho pot dir ningú. Els defensem perquè marquen una

direcció correcta, perquè doten de recursos aquesta direcció i perquè situen l'esport allà on li correspon, al centre de les polítiques públiques.

Voldríem fer més? Naturalment que sí. Sempre voldríem més recursos per als clubs, per a les instal·lacions, per als programes socials, per a l'esport femení, per a l'alt rendiment i per al món local. Però la pregunta real és si aquests pressupostos són un pas endavant clar respecte a la situació actual. I la resposta és sí, rotundament sí. Són un pas endavant per a Catalunya, són un pas endavant per a l'esport català. I, per tant, tot el nostre suport.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Aparicio. I ara sí, té un torn de fins a quinze minuts o el que consideri.

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

D'acord. Intentaré ser breu. Agrair una vegada més als grups les aportacions d'aquest segon torn de resposta. Als que han aportat coses sí que m'agradaria fer alguna matisació.

El Grup de Junts quan parlaven del tema del patinatge d'alt rendiment o el tema del gimnasta o de futura estètica, nosaltres predisposats i parlar que és de justícia. Jo sempre dic «és de justícia», però s'havia de fer. Que a vegades també les coses..., de justícia han sigut moltes coses, també en el passat i a vegades no s'han arribat a fer. S'ha de fer i és totalment just. I nosaltres –ja l'hi he dit, eh?– qualsevol aportació, sigui del grup que sigui, en un sentit en què realment hi ha aquesta part de justícia i que beneficia realment un esportista o una persona que fa activitat física catalana, hi estarem al voltant i aquí no mirarem, evidentment, els colors, sinó que mirarem el bé de l'esportista.

Amb el tema que em deia del CAR català, també hem d'entendre la idiosincràsia del CAR. Al CAR hi ha una part molt gran de diners que arriba de l'Estat espanyol, perquè és un centre compartit amb les federacions espanyoles també. I llavors a vegades ells fan publicacions en castellà, com a pròpia federació, pel tema de que és la federació espanyola que està entrenant en aquell centre, que també hi diposita

molts diners. Les que són pròpies del CAR... Bé, potser hi ha hagut alguna publicació, no ho sé, però nosaltres som curiosos amb que tot, evidentment, sigui en català, igual que demanem a les federacions i fem un seguiment de que tots els seus correus... Ho intentem i alguna vegada se n'escapa algun, perquè jo mateix he trucat a alguna federació, de dir: «Escolta, un amic meu ha rebut un correu en castellà.» No pot ser. Si no som curiosos nosaltres mateixos, costarà. Vull dir, que això pugui passar de manera esporàdica, sí, però és veritat que la idiosincràsia del CAR és una mica diferent, eh?

I hem d'estar molt agraïts a com ens està cuidant el *consejo*, que no sé com anirà en el futur això. No sé si m'explico. És a dir, que ens està cuidant molt i aposta per un centre referent a Europa. I aquesta aposta és decidida i es veu en el dia a dia amb coses com la inversió en el camp d'hoquei herba, que nosaltres creiem que a nivell territorial ens ajuda molt més que lo que és el camp de futbol que hi havia, que no s'utilitzava; amb la paret d'escalada de velocitat, que és una modalitat d'èxit i on tenim campions olímpics –això també. I això, aquesta part de finançament a què nosaltres no arribàvem, ha vingut d'allà. Per tant, també hem de ser respectuosos amb això.

Jo crec que, quan parlem d'insuficiència amb el pla de xoc d'infraestructures, que vostè em deia que era insuficient, 803 ajuntaments s'hi han adherit. Que m'hagués agradat destinar-hi més diners? Clar que sí. Però, que mai hi ha hagut tants diners en millora d'instal·lacions esportives? Clar que sí. Per tant, hem de seguir amb aquesta línia. I on sigui insuficient... Per això hi ha la disposició addicional, que aquí lligo amb això, on territorialment..., on no s'ha pogut entrar i territorialment hi hagi un teixit associatiu esportiu que realment ho justifiqui, allà intentarem estar, evidentment. I conforme la caixa es vagi omplint, que confiem que l'economia segueixi igual de bé, que les dades són molt bones, estem convençuts de que ho podrem fer.

Hi hauran algunes coses, que evidentment fan falta projecte, que no s'executaran el 2026. Siguem realistes, perquè els projectes ja sabem com van, i els ajuntaments a vegades els hem d'acompanyar, però la velocitat tampoc és la mateixa. Però estem convençuts de que... I contents, eh? –i contents–, de que hi hagi tanta aposta

esportiva de molts ajuntaments per millorar i per tenir instal·lacions esportives correctes.

Quan em parlava de Barcelona en concret, nosaltres també... I és una reflexió que li he fet moltes vegades, tant al regidor d'Esports, el David Escudé, com a vegades en una conversa amb l'alcalde. L'actualització del PIEC ens ha de servir molt per saber què està passant a Barcelona amb les instal·lacions esportives. Perquè, és veritat— i ell mateix ho diu—, hi ha una mancança —hi ha una mancança. També hem de saber quins espais tenim. Per exemple, ens ha passat... Nosaltres ens hem compromès... I això ha vingut d'abans, que abans no l'hi he contestat. Amb el tema de [#00.10.35] s'han de millorar i hem d'optimitzar el que tenim. Per això el pla de xoc i també fer aquesta diagnosi del que tenim per millorar-ho i quins espais també es poden utilitzar davant d'aquest creixement tan gran dels clubs de la ciutat. Per tant, Barcelona, en concret, necessita segurament un enfocament propi, i estem al costat dels ajuntaments. I estem d'acord que hem de..., segurament han de millorar els espais esportius a Barcelona, recuperant espais, que és una part important, abans de pensar no només en nous, sinó fent aquesta diagnosi. I em consta que l'ajuntament —i ens trobarà al seu costat, com tots els ajuntaments— està intentant ficar-hi mà.

Respecte a Esquerra, amb la reflexió que vostè ha dit, no hi puc estar més d'acord. Vull dir, defensar el català no és anar en contra del castellà. Ho tinc claríssim. És enriquir una persona. Jo ho tinc claríssim. Jo soc fill de pares castellans iestic orgullós de parlar el català a les meves filles, i jo he après molt català a l'esport. Això és una realitat. I jo crec que em fa millor. I si puc parlar francès, anglès, català, castellà i el que sigui, jo crec que em farà millor. I és una cosa que nosaltres defensarem, i aquesta part, aquests 10 milions van molt enfocats en això. Per tant, no hi podem estar més d'acord.

I com també li hem dit a ell: qualsevol aportació —com ha sigut lo del patinatge, que vostè ho ha dit, que ha tingut molta incidència en això— que sigui de justícia per intentar ajudar i per intentar trobar-nos amb coses que beneficiïn les persones que fan esport en aquest país, nosaltres hi serem.

Tenim deures? Sí. Hem d'executar? Sí. A mi em preocupa? Sí, sí. Vull dir, jo estic molt content del pressupost que tenim. M'hagués agradat tenir-los abans? També. *(Veus de fons.)* No, no, no, també. En el món ideal m'hagués agradat. Els tenim ara? Estic content. Em preocupa poder executar-los? També. I per això ja hem parlat més d'una vegada de com optimitzar també els recursos que tenim i com podem realment optimitzar la gent del departament per intentar que aquests pressupostos s'executin en temps i forma com toca.

Així que tenim molts reptes, tant de l'esport femení com les seleccions, com aquest tema de l'execució, però estem predisposats a fer-ho. Ambiciosos, com he dit abans, amb ganes de tirar-los endavant i que siguin un èxit. I, com sempre, i com començava, agraint-los el suport.

Respecte al PP, ara... Ho he dit des del to positiu de que aquesta segona valoració que vostè m'ha fet és que m'ha agradat molt més. És una realitat. Perquè jo entenc que sempre hi ha –i tothom ho ha fet– una introducció més macro de lo que són els pressupostos. Ha de ser, és normal, és una comissió d'esports i, com vostè ha dit, jo soc govern, soc un conseller de govern. Per tant, a mi m'afecten els pressupostos de manera global. I aquesta valoració està bé fer-la, i tothom l'ha fet i s'ha de fer. Però després també, com aquesta segona que vostè m'ha fet, segurament... I podem parlar de si el registre o no ha funcionat o ha millorat, si la millora d'instal·lacions és, la incidència que pot tenir el departament en segons quines polítiques, si el tema del català li agrada més o menys. És molt més positiu.

I estic convençut de que vostè en pot aportar moltes d'aquestes, perquè aquestes aportacions que ha fet a la segona des d'un inici, sense necessitat de que pràcticament tot el temps de la primera intervenció sigui dedicada a la part més macro. Però hi estem d'acord, eh?

I nosaltres... També sí que li volia remarcar que nosaltres estem molt molt alineats amb la majoria de coses que tots diuen. I vostè també. Vull dir, al final quasi tots –quasi tots– salvant coses, evidentment... Perquè després hi hauran coses del català, coses de l'oficina de les seleccions, del femení, de l'esport femení. Però moltes de les coses que vostè m'ha dit al final acaben sempre amb millora de burocràcia, registre d'entitats, etcètera, etcètera, millora d'instal·lacions esportives i suport a

l'esport base. Tot això és el que estem fent. Ara amb pressupostos... Ja ho hem fet, ja hem fet moltes coses pel camí, però ara amb els pressupostos encara tindrem més eines per poder millorar-les. Això si som capaços d'executar, com bé li deia a la diputada Vilalta, crec que veurà complertes moltes de les seves expectatives. N'estic convençut.

Respecte al de VOX, a l'aportació, jo l'entenc perfectament, però vostè em diu: «Però no executen. Vostè diu molta cosa, molta parafernàlia, però no executen.»

Fitxer 19CE11

Primer, no hem tingut pressupostos fins ara i diu: No demostren resultats. Jo li puc donar els resultats del pla de xoc del registre. És que li puc donar. Bé, de fet ja els hem presentat més d'una vegada. De set actuacions que hi havia fora de termini, algunes més d'una i més de dos, amb més de dos anys i mig de retard, amb el que això suposa per a un club, que a vegades és la mort d'aquell club o caure en segons quins paranyes que els pot fer trontollar com a estructura, els resultats són aquests. Tant de bo estiguessin ja en termini també amb el canvi d'estatuts, que és l'únic que ens falta, que està per sota de l'any o l'any, però totes les altres estan en termini. Alguns que eren de dos anys estan en una setmana de resposta i no hem tingut pressupostos..., resultats. Això és un resultat.

Vostè em diu: No hi ha resultats tampoc del pla de xoc. Si tenim 803 ajuntaments que s'han adherit. Miri els projectes, li podem presentar els tots els projectes que ens han presentat i amb la planificació fins al 29, de com aniran aquests projectes. Amb una clara orientació de que qualsevol ajuntament, sigui del color que sigui, que tingui instal·lacions esportives, les tingui en les millors condicions possibles. També hi ha una responsabilitat municipal, eh? I els ajuntaments ho estan entenent, perquè..., i és també una reflexió que volia fer, com tothom hem parlat de millora d'instal·lacions, una reflexió que volia fer conjunta i, si em permet, ho faré en el seu torn.

El pla de xoc no és només els diners que destinem. És el que està passant amb la gent que s'adhereix al pla de xoc, que aprofita el moment per fer, amb aquell pla de xoc, doncs aprofito i faig un pla conjunt i hi destino molts més diners que segurament

no hi he destinat. Vaig estar a Manresa fa poc, 9,2 milions d'euros en millora d'instal·lacions esportives, 9,2 milions. I em deia l'alcalde, que no és del nostre partit, em deia: «Gràcies al pla de xoc he tingut ganes i ambició de dir: Pam!» A Lleida, 5,6 milions. Al pla de xoc li correspon a un milió. Tot lo altre és perquè ha dit: Home! I la mateixa reflexió feia l'alcalde. Hem vist el pla de xoc, pam! Escolta, l'alcalde de Banyoles, quan ens ve a nosaltres i ens diu: Escolta, conseller, necessitem el pla de tecnificació i aprofitem, vinga, som-hi, va! És a dir, ha servit de motor. A Granollers, es va passar el mateix. L'altre dia a l'alcaldessa de Rubí també em deia: «No, si és que destinarem 4, pràcticament 5 milions d'euros». Això no ha passat mai. Això no ha passat mai. És una realitat. Escolti, no vull aquí, però és una realitat. I el fet de fer de motor és que al final jo no sé quina serà la valoració.

Nosaltres diem que amb el PUOSC i el cofinançament són 300 milions, però és que jo, veient la dimensió que està agafant això amb el tema que molts ajuntaments aprofiten el pla de xoc per fer de motor i ficar-hi més diners, és que igual estem parlant... No vull dir burrades, però és igual estem parlant de que estem parlant de 500 milions d'euros al final del pla de millora d'instal·lacions esportives en els propers quatre anys. Això són resultats. Vostè em deia, i ara torno a la seva intervenció, vostè em deia: «Resultats». Això són resultats. I això del registre són resultats.

I ens agradaria molt que tornéssim una mica a la responsabilitat, a l'acompanyament. Nosaltres, com vostè diu això dels clubs, nosaltres és que el que volem, quan vostè diu: «Jo també pertanyo a un club i ha desaparegut». Nosaltres volem acompanyar als clubs en aquesta part de responsabilitat i els clubs han de tenir clar que nosaltres estem aquí per acompanyar-los. Han de fer la feina bé i per això li deia moltes vegades no significa més pressupost el fet de que pugui ajudar-los, perquè a vegades, per culpa segurament de tot això que també s'ha dit aquí, de que falta professionalització amb les estructures i que nosaltres volem aquí també ficar mà, començant per les federacions amb la professionalització de les presidències. Segurament aquí també, moltes vegades més diners no significa que aquest club pugui millorar, sinó que se l'ha d'acompanyar. I nosaltres és el que volem. I quan parlem d'estar al costat de la gent i estar al costat dels clubs i de la gent que fa esport en aquest país, ens referim precisament a això, a que la gent pugui tenir

responsabilitat i ser capaç també d'executar tot el que li pugui arribar via subvencions per part de la Generalitat.

I res més. Poca cosa més.

Gràcies a Comuns per la..., reitero, pel seu suport als pressupostos. Gràcies al Grup Parlamentari Socialista, per les seves aportacions i el seu tarannà, com no? I en definitiva, torno a l'inici. Per mi és un orgull. Per mi és un orgull poder presentar pressupostos com un departament propi. Per mi és un orgull. Crec que tots els que estem a la Comissió d'Esports som en part responsables de que això passi i, per tant, ens puguem sentir orgullosos tots. I crec que la responsabilitat ens correspon ara mateix a mi com a conseller i al meu equip, però l'exigència que vostès em poden dir o exigir a través de les comissions i de les preguntes ens fa millors. I evidentment, en un món ideal podríem intentar que totes les respostes fossin les que vostès volguessin, però nosaltres, amb les nostres polítiques, tenir-les molt clares i ficant aquesta part dels esportistes sempre al centre, seguirem intentant desenvolupar les nostres polítiques de la manera més efectiva possible.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies a tothom.

No havent-hi més assumptes, a l'ordre del dia ni cap paraula demanada, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a...